

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ΄.

ΤΟΜΟΣ Η΄.

ΕΤΟΣ 1898

← 24 / 24 →

ΤΕΥΧΟΣ 24

15 Ἀπριλίου 1908

ΑΘΗΝΑΙ

Ὁδὸς Σωκράτους 2

Ὁπισθεν τοῦ Βαρθολομαίου

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ

Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

← 24 / 24 →

Περιοδικόν - Σύγγραμμα Δεκαπενθήμερον Ἑγκυκλοπαιδικόν

← 24 / 24 →

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερικ. ὄρ. 16

Ἐξωτερικ. ὄρ. 20

Η ΕΝΑΕΡΙΟΣ

ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΠΤΗΣΙΣ

(συνέχ. ἴδε προηγ. φύλλον)

Η ΜΟΝΙΜΟΤΗΣ τοῦ σχήματος ὑπῆρξεν ἡ πρώτη φροντίς ὄλων τῶν κατασκευαστῶν ἀεροστάτων, ἐξ οὗ ἐσχηματίσθησαν τρεῖς σχολαὶ πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ ζητήματος. Ἡ πρώτη ἐπεκαλέσθη τὴν συνδρομὴν τοῦ μετάλλου, τὸ δὲ πηδαλιουχούμενον γερμανικὸν ἀερόστατον τοῦ κόμπος Ζεπελέν, 126 μ. μήκους, ἀποτελεῖται ἐκ σειρᾶς στεφάνων ἐξ ἀλουμινίου, ἐντὸς τῶν ὁποίων ὑπάρχουσι 17 ἐπι μικρὰ ἀερόστατα. Ἡ δευτέρα σχολὴ εἶναι ἡ ἀποδεχομένη τὸ ἡμί-σκληρὸν ἀερόστατον, ὅπερ πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ μετασχηματισμοῦ του φέρει εἰς τὸ μέσον μεταλλικὸν πέλμα, οὕτως εἶπεν, ὅπερ ἐμποδίζει τὴν παραμόρφωσιν τοῦ σχήματός του. Ὁ τύπος τῆς «Πατρίδος» ἀνῆκεν εἰς τὴν τάξιν ταύτην, τὰ δὲ ἤδη κατασκευαζόμενα ἐν Γαλλίᾳ Republique καὶ Democratie εἶναι τοῦ αὐτοῦ ἐπίσης τύπου.

Ἡ δὲ τρίτη σχολή, ἡ τοῦ διασήμεου ἰδρυτοῦ τῆς ἀεροναυτικῆς ἐπιστήμης, ἐν Γαλλίᾳ, τοῦ συνταγματάρχου Ρενάρ, ἀποδημήσαντος εἰς Κύριον, ἡ ἀνίκουσα εἰς πάντας ἤδη τοὺς ἀεροναύτας, μετὰ περιήρουνήσεως ἀποκρούει τὴν συμμετοχὴν μετάλλου καὶ ἀεροστάτου.

Ἡ σχολὴ αὕτη ἀποδέχεται τὴν χρῆσιν σκληρῶν ἀεροστάτων, ὧν ὑπόδειγμα λαμπρότατον ἡ Πόλις τῶν Παρισίων (Ville de Paris) ὅπερ ἀπεδέχθη καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν. Πρὸς ἀπόκτησιν τῆς ἀπαιτουμένης σκληρότητος δὲν ἀπατεῖται ἡ ἐλαφρὰ τις συμπύκνωσις τοῦ ἐν αὐτῷ ἀερίου.

Ἡ δὲ πῶς κατορθοῦται ἡ κίνησις τοῦ πηδαλιουχομένου ἀεροστάτου; Διὰ τίνος μηχανικῆς ὠθήσεως λεπτοουργεῖ ὁ κινητὴς; Πτέρυγες, κῶπαι, τροχοί, ποικίλα εἶδη μηχανικῶν εξαρτημάτων ἐπροτάθησαν καὶ ἐτέθησαν εἰς δοκιμὴν ἀπ' αἰῶνος ἤδη,

μόνος δὲ ὁ ἔλιξ φαίνεται ὁ ἀπλούστερος καὶ ὁ καλύτερος προωστήρ, κατακτῶν ὁσημέραι ἔδαφος. Τοῦτον ἀπὸ τοῦ 1792 ὁ στρατηγὸς Meusnier ὑπεδείκνυε καὶ πρὶν ἢ ὁ Sauvage ποιήσεται τὴν ἐν σκάφει ἐφαρμογὴν του.

Ὁ ἐν χρήσει λοιπὸν ἔλιξ τῶν ἀεροστάτων τούτων ἀποτελεῖται ἐκ λεπτοῦ βιδωτοῦ ἐλάσματος, μεγάλης διαμέτρου, ὅστις προωρισμὸν ἔχει νὰ περιελίσσεται (βιδόνεται) ἐν τῷ ὑγρῷ, ὅπου ἐργάζεται. Ὡστε δυνάμεθα νὰ φαντασθῶμεν, ὅτι ὁ ἀὴρ εἶνε φύραμα (πάστα) ἐν τῷ ὁποίῳ ὁ ἔλιξ ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ κινητῆρος στρεφόμενος, κόπεται ἐν ὅσῳ προχωρεῖ ἐν τοῖς πτερύγῳ, ἐν οἷς ἐλίσσεται. Δὲν δύναται νὰ περιστραφῆ, χωρὶς νὰ προχωρήσῃ· συνεπῶς σύρει ἢ ὠθεῖ τὸ ἀκάτιον, μεθ' οὗ εὐρίσκειται συνδεδεμένον καὶ τὸν τεῦθεν τὸ ἀερόστατον, ὅπερ φέρει ὅλον τὸν μηχανισμόν. Αἱ πτέρυγες ἀνεμομύλου τινὸς εἰσὶ πιστὸν ἀπεικόνισμα ἐνὸς τοιοῦτου ἔλικος. Ἐὰν δὲ ἡ δύνατό τις ν' ἀνυψώσῃ ἐν τῷ ἀέρι τὸν ἀτμομύλον καὶ νὰ κινή ἐσωτερικῶς τὰ πτερύγιά του, θὰ μετεκίνοι αὐτὸν οὕτω καθ' ὅλας τὰς διεθύνσεις.

Τὸ πηδαλιουχούμενον ἀερόστατον δέον ὡσαύτως νὰ ἦ στάσιμον, δηλαδὴ νὰ δύναται νὰ ὑψῶται μέχρι σημείου τινὸς καὶ νὰ ἴσταται, καὶ τοῦτο, ὡς εἶδομεν δὲν κατορθοῦται διὰ τοῦ σφαιρικοῦ ἀεροστάτου.

Ὅταν δὲ τὸ πηδαλιουχούμενον ὑψῶται, ἐὰν ἡ ὑψωτικὴ του δύναμις εἶναι πολὺ ἀσθενής, δὲν εἶναι σχεδὸν ἢ ὀλίγον ἐλαφρότερον τοῦ ἐκτοπιζομένου ὄγκου τοῦ ἀέρος· ὑψούμενον δὲ, δὲν μεταβάλλει οὔτε βᾶρος, οὔτε ὄγκον, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸν ναντίον ὁ ὄγκος τοῦ ἐκτοπιζομένου ἀέρος ἐλαττοῦται κατὰ βᾶρος ἐν ὅσῳ ἀνέρχεται εἰς ὑψος, ἔπεται ὅτι τὸ ἀερόστατον θὰ συναντήσῃ ζώνην τινά, ἐνθα τὸ βᾶρος του θὰ εἶνε ἴσον πρὸς τὸ βᾶρος τοῦ ἐκτοπιζομένου ἀέρος. Τοῦν τεῦθεν θὰ σταματήσῃ. Ἐὰν δὲ ἰστάμενον, δὲν ἀπόλλυσιν ἀέριον, οὔτε ἡ θερμότης τοῦ ἡλίου προσβάλλῃ τὸ

περικάλυμμα του, ούτε η βροχή δεν έλθει να το μουσχεύσει, τότε το πνδαλιουχούμενον θα πλέει πορευόμενον εν τῷ αὐτῷ ὕψει.

Ἀλλὰ καὶ ἑτέρα στασιμότης εἶναι ἀπαραίτητος τῷ πνδαλιουχουμένῳ ἀεροστάτῳ, ἢ ἐπιμήκης, συνωδὰ τῷ σχήματι αὐτοῦ ἥτις εἶναι ἡ δυσκολωτάτη, καθ' ὅσον ἡ μικροτέρα ἀνισορροπία δύναται ν' ἀνατρέψῃ τὴν κάθετον αὐτοῦ στάσιν. Τὸ 1857 ὁ Ἑρρίκος Giffard, καθ' ἣν στιγμὴν ἐπλησίαζε τὸ ἔδαφος, αἰφνης τὸ πνδαλιουχούμενον του ἀνετρέπεται καὶ ἐλευθερωθὲν τοῦ δικτύου του, ἀπῆλθεν εἰς τὰ ὕψη. Ὁ δὲ συνταγματάρχης Ρενδρ ἐσημείωσεν, ὅτι διὰ πάντα τὰ τοιαῦτα πνδαλιουχούμενα ἀεροστάτα ὑπάρχει ταχύτης τις «κριτικὴ» ὑπεράνω τῆς ὁποίας δὲν δύναται ἢ ν' ἀνατραπῇ, ταχύτης ἐκτιμωμένη 8-11 μέτρα κατὰ δευτερόλεπτον, κατὰ τὸ μέγεθος τοῦ ἀεροστάτου.

Ὡστε ἀνωφελὲς εἶνε νὰ ἐπιζητῆ τις ἰσχυροὺς καὶ ἐλαφροὺς κινητήρας, πρὸς αὐξήσιν τῆς ταχύτητος τοῦ ἀεροστάτου, ἐνόσῳ ὑπάρχει τὸ ἐλάττωμα τοῦτο.

Ἡ τρίτη ἀπαιτούμενη εἶσι στασιμότης εἶναι ἡ μονιμότης τῆς πορείας. Ἐν τέλειον ἀεροδρομικὸν σκάφος δὲν πρέπει νὰ βαίνει ἐλλοκοειδῶς, ὡς ὁ ὄφις, ἀλλὰ ὡς ὀβούσιον. Καὶ διὰ πάντα ταῦτα καταγίνονται τὸ γινῶν ἔχον εἰς ἐπανειλημμένα πειράματα.

Τέλος ἡ ἐξάρτησις τοῦ σκαφιδίου, ἐφ' οὗ θὰ ἐπαβαίνωσιν οἱ ἀεροναῦται καὶ ἄλλοι δὲν φέρει τὸ σύννηδες σχῆμα τοῖς σφαιροειδῶς ἀεροστάτοις, τοῦ κομικοῦ πλέον καταστάσιντος κοφίνου, καθόσον ἡ πορεία τοῦ πνδαλιουχουμένου θὰ ἦτον ἀντικανονικὴ καὶ ἀνώμαλος. Δὲν εἶναι δὲ σταθερὰ καὶ ἀλύγιστος, ὡς τὸ μέταλλον, ἀλλὰ κινητὴ ὅσον πρέπει καὶ ἀμετάβλητος τὸ σχῆμα, ὑπάρχοντος σχετικοῦ μηχανήματος, ὅπερ ὀθεῖ πάντοτε εἰς τὸ κέντρον τὸ ἐκτοπιζόμενον τμήμα τοῦ σκαφιδίου. Πᾶσα ταλάντωσις τοῦ ἀεροστάτου δέον νὰ παρασύρῃ τὸ σκαφίδιον, ὅπερ οὕτω κέκταιται τὴν ἀπαιτούμενην μονιμότητα νὰ φέρῃ τὸ σκάφος εἰς τὴν κανονικὴν του στάσιν.

Τὸ νῦν ὑπάρχον ἐν Γαλλίᾳ στρατιωτικὸν πνδαλιουχούμενον ἀεροστάτον, τὸ Ville-de-Paris παρέχει ὅλα τὰ ἀνωτέρω στοιχεῖα καλῶς κατηρητισμένου σκάφους δι' ἐναερίους μηχανικὰς πτήσεις. Εἶναι ἐκτοπισμοῦ 3,200 κυβικῶν μέτρων, πληροῦται ἐκ τῶν ὀπισθεν δι' ὑδρογόνου, ἐξ ἑνὸς τῶν ἐν αὐτῷ μικρῶν ἀεροστάτων, ἢ δὲ φέρουσα τὸν κοινὸν ἀέρα ἐν αὐτῷ ἐπιμήκης σφαῖρα εἶναι 500 κυβικῶν μέτρων χωρητικότητος. Μῆκος δὲ ἐν συνόλῳ ἔχει 60 μέτρα τὸ ἀεροστάτον, 35 δὲ τὸ μηχανικὸν ἐξάρτημα.

Τὸ περικάλυμμα ἐνταῦθα δὲν ἀποτελεῖται ὡς ἐν τοῖς σφαιροειδῶς ἀεροστάτοις ἐκ παραλληλογραμμίων ὀρθογωνίων πλευρῶν, ἀλλὰ τὸνναντίον ἡ τροπὴς (καρένα), ἥτις ἔχει σχῆμα περίπου δικώνου σφαιρικοῦ ἠνωμένου, σχηματίζεται διὰ κεκλιμένων ἐξ ὑψίσματος πλευρῶν, ὧν αἱ ραφαὶ συνεννοῦνται καταλήγουσαι ὑπὸ τὸ ἀεροστάτον εἰς μέρος, ἐνθα ὀλιγωτέρα ἐργασία.

Ὁ πλοηγός (ἀεροναύτης) εὐρίσκειται ἐν διαμερίσματι (cabin), ἐνθα δύνανται νὰ τοποθετηθῶσι καὶ ἐπιβάται. Ἐχει πρὸ ὀφθαλμῶν βορομετρικὸν γνῶμονα καὶ σταθμοσκοπίον, ἅτινα δεικνύουσιν ἐκάστοτε τὰς ἀνυψωτικὰς κινήσεις καὶ καταστάσεις, ὡς καὶ μανόμετρον συνδεδεμένον πρὸς τὰ ὀπισθεν διὰ σωλῆνος ἐκ καουτσούκ, ὅπερ τῷ δεικνύει τὴν ἐντασιν τοῦ αἰρίου.

Πλησίον αὐτοῦ ὁ πλοηγός ἔχει ἐπίσης δύο σχοινία, δι' ὧν λειτουργοῦσι δύο ἐπιπέσματα, ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τὸ ἐν ἀστοχίῃ. Ἐνώπιόν του δὲ τρία πτερυγία ἀνάλογα πρὸς τὰ τῶν αυτοκινήτων διοικοῦσι δι' αὐτοῦ τὸ ὀπισθεν κείμενον πνδαλιον, ὅπερ προσδιορίζει τὰς πλευρικὰς κινήσεις τοῦ ἀεροπλοίου. Τὸ δὲ ἐξ ἄμμου ἔρμα, κεῖται ἐν τῷ σκαφιδίῳ τοῦ πλοηγού ὡς καὶ ἐπὶ τῆς στέγης τοῦ κινητήρος. Αἱ δὲ διαταγαὶ δίδονται δι' ἀπλοῦ φωνῶδου εἰς τὸν μηχανικόν, ὅστις εἶναι ἀκριβῶς ἐπιφορτισμένος νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν καλὴν λειτουργίαν τοῦ κινητήρος, ὅστις ἐν τῷ πνδαλιουχουμένῳ τούτῳ ἀποτελεῖται ἐκ τεσσάρων κυλίνδρων πεντήκοντα ἵππων δυνάμεως, προσδιδούσης 900 στροφὰς κατὰ λεπτόν.

Ὁ κινητὴρ κινεῖ πρὸς τὰ ἐμπρὸς τὸν ἔλικα διὰ πολλαπλασιαστικῆς φορᾶς, προσδιδούσης 180 στροφὰς κατὰ λεπτόν ὀπισθεν δὲ ὁ ἀνεμιστήρ διὰ μεταβίβασως τῆς κινήσεως, διὰ δερματίνης ταινίας. Ὁ πλοηγός, ὅστις ἀκολουθεῖ τὰς ἐνδείξεις τοῦ μανομέτρου καὶ ὅστις ἀναγκαιῶς εὐθύνεται περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ ἀνεμιστήρος, διὰ μέσον λαβίδος εὐρισκομένης παρ' αὐτῷ ἀνοίγει ἢ κλείει τὴν ὀπὴν τοῦ φυστηρίου, ὅστις ἀπῶθεῖ ἢ οὐ τὸν ἀνεμὸν ἐν τοῖς μικροῖς ἀεροστάτοις.

Ὡς εἶδος, τὸ πνδαλιουχούμενον ἀεροστάτον δὲν περιέχει ἀπόκρυφα σημεῖα. Ἀποτελεῖ σύνολον γνωστῶν ὀργάνων καὶ συνδυασμῶν, ἅτινα ἕκαστος δύναται νὰ χρησιμοποιήσῃ. Προκαλεῖ δὲ ὄντως τὴν ἐκπληξιν διὰ τὴν θαυμασίαν αὐτοῦ διάταξιν. Ἡ Γαλλία ἤδη ὑπερηφανεύεται διὰ τὴν πρωτοδοσίαν.

Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ

Φ. Πρίντζης.

ΠΩΣ Ν' ΑΝΑΤΡΕΦΘΩΜΕΝ

ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΜΑΣ

(Συνέχεια καὶ τέλος).

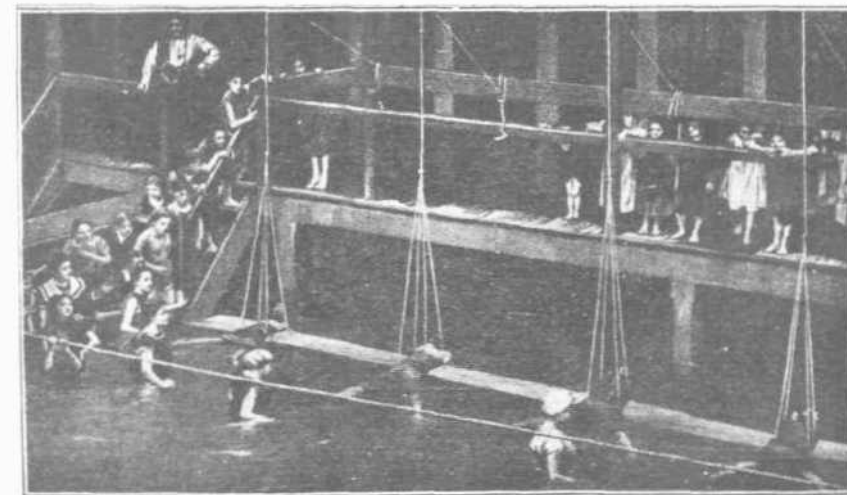
- Διδάγματα ἐξ Ἀμερικῆς.
- Σχολαὶ κολυμβητικαί.
- Ἡ καθαριότης τοῦ δωματος κατὰ τὴν μαθητικὴν ἡλικίαν.
- Φροντίδες ἀναγκαῖαι.
- Ἡ παιδικὴ ἐξδομὰς ἐν Ὀδάνῳ.
- Τὰ καθήκοντα τῶν μητέρων.

Τοιαῦτα διάφορα ἰδρύματα ὑγιεινῆς ὑπάρχουν καὶ εἰς ἄλλα κράτη ἤδη. Εἰς τὴν Ἀμερικὴν, πρὸ πάντων, κατήντησαν ἐπικερδῆς βιομηχανία καὶ μάλιστα προκειμένου περὶ πρακτικῶν σχολῶν. Μίαν ἰδέαν τοιαύτης σχολῆς κολυμβητικῆς τῶν παιδῶν, δίδει ἡ παρατιθεμένη ἡμετέρα εἰκὼν. Πλήθος παιδῶν στέλλονται ἐπὶ πληρωμῇ εἰς τὸ ἴδρυμα τοῦτο, διότι οἱ πρακτικώτατοι γονεῖς τῶν σκέπτονται, ὅτι τὸ κολύμβημα δὲν εἶνε μόνον διασκέδασις, εἶνε γύμνασμα ὀφελιμώτατον τῶν μύων καὶ ἐπιδρᾶ θαυμασίως εἰς τὴν ὑγίαν τοῦ σώματος καὶ τὴν διαύγειαν τοῦ πνεύματος. Ἐν Ἑλλάδι τοιαύτη σχολὴ ἀναμφιδόλως ἤθελε ναυαγήσει, ἀφοῦ μόλις μετὰ πολυειδεῖς ἀγῶνας κατάρθωσεν ὁ κ. Νάστος νὰ διατηρῇ τοιαύτην θερμὴν ἐν Ν. Φαλήρῳ.

Ἐν τούτοις οἱ γονεῖς καὶ παιδαγωγοὶ δὲν θ' ἀγνοοῦσι πόσων μεγάλων ὀφελιμάτων στεροῦνται οἱ παῖδες, οἱ μὴ ἐθιζόμενοι εἰς τὰ τακτικὰ λουτρά. Ὅλαι δὲ αἱ συνήθειαι ἀσθένειαι εἰς τὴν μαθητικὴν ἡλικίαν καὶ τὸ ἀπαισιῶν χροῶμα τῶν χλωμῶν προσώπων τῶν ἀναμφιδόλως εἰς τὴν στέρνην ταύτην ὀφείλονται. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰ τέκνα τῆς μεσαίας καὶ ὀλα ἀνεξαιρέτως τῆς πτωχῆς τάξεως, διέρχονται τὸ φθινόπωρον καὶ τὸν χειμῶνα ὀλό-

κληρον χωρὶς νὰ λούσῳσι, σχεδὸν οὐδ' ἀπαξ, τὸ σῶμα τῶν! Μόλις δὲ κατὰ τὴν ἀνοιξιν καὶ τὸ θέρος ἀρκοῦνται εἰς ὀλίγα θαλάσσια λουτρά. Ἀλλὰ δὲν σκέπτονται τί γίνεται ὑπὸ τὰ ἐνδύματά των; Ἄς συλλογισθῶν, ὅτι ὁσάκις ἀλλάζουσιν τὰ ἐσώρουχά των εἰς ποῖαν κατάστασιν τὰ εὐρίσκουν. Ἀναμφιδόλως δὲν ἐξεμεῖ τὰς ρυπαρότητας ταύτας ἢ χιονώδης λευκότης τοῦ ὑποκαμίσου, οὔτε εἶνε δυνατόν τὸ σῶμα νὰ καθαρισθῇ διὰ τῆς ἀλλαγῆς μόνον τῶν ἐσώρουχων. Τὸ ἀποτέλεσμα δὲ εἶνε ὅτι οἱ πόροι τοῦ σώματος κλείνουν καὶ ἡ ἀναπνοὴ—ἢ λεγομένη ἄδηνος—φυσικὰ δὲν ἐκτελεῖται. Διὰ νὰ ἐνοήσῃτε δὲ πόσον ἐμποδίζεται τὸ δερμα τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος εἰς τὴν κανονικὴν λειτουργίαν του, ἐκ τῆς ἀμελείας τῆς καθαριότητος, πρέπει νὰ γνωρίζετε ποῖαι εἶνε αἱ λειτουργαὶ του αὐταί. Εἶνε δὲ τέσσαρες, αἱ ἐξῆς. Ἡ αἰσθητικὴ, ἡ ἐκκριτικὴ, ἡ ἀπορροφητικὴ καὶ ἡ ἀναπνευστικὴ. Διὰ τῆς ἐκκριτικῆς λειτουργίας ἐξάγονται τὸ σμήγμα καὶ ὁ ἰδρῶς, ἅτινα ἐπικαθήμενα ἐπὶ τοῦ δερματος κλείουσι τοὺς πόρους καὶ ἐμποδίζεται ἡ ἀπορροφητικὴ καὶ ἡ ἀναπνευστικὴ λειτουργία, ἥτις εἶνε ἀναγκασιότατη ὡς ἀπορροφηθῶσα τὸ χρησιμώτατον διὰ τὸ σῶμα ὀξυγόνον καὶ τὴν ἀπόκρουσιν τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέος. Ἀλλ' ἐκτός

ΚΟΛΥΜΒΗΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚῃ

τῆς ἐμποδιστικῆς αὐτῶν ἐνεργείας, καθι-στῶσι τὸ δερμα καὶ μολυσματικὴν ἐστίναν, εὐπαθέστατον, ἐπιπρεαζόμενον ἀπὸ τὰς παραμικρὰς παρολαγὰς τῆς θερμότητας καὶ ὑποκείμενον εὐκόλως εἰς τὰς προσβολὰς τῶν κολλητικῶν λεγομένων νοσημάτων.

Ἐπειτα τὰ σώματα, ὧν παραμελῆται ἡ τακτικὴ πλύσις, ἀναδιδουν ὀσμὴν δυσάρεστον, ἥτις προκαλεῖ τὴν ἀνδίαν τῶν πλησιαζόντων. Ἐν τούτοις ὀλα αὐτὰ τὰ δυσάρεστα ἡμποροῦν νὰ λήψουν με τὴν εὐ-

ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΑΓΓΙΑΛΟΝ ΚΤΙΖΟΥΝ ΦΡΟΥΡΙΑ

εργετικήν συνήθειαν τῶν λουτρῶν. Τὰ σώματα γίνονται ελαφρότερα, καὶ ὁ νοῦς ἐργάζεται με μεγαλητέραν διαύγειαν.

Ἡ παιδικὴ ἐδδομάς. Διαδοκίμασις, ὑγεία.

Δέν εἶνε δὲ μόνη ἡ Γερμανία ἡ χώρα ὅπου γνωρίζουν πῶς ν' ανατρέφουν τὰ παιδιά με τοιαύτας ἀρχάς, τόσας φροντίδας καὶ υγιεινοὺς ὁρους. Ὅλα σχεδὸν τὰ βόρεια εὐρωπαϊκὰ κράτη διέπονται ὑπὸ τῶν αὐτῶν παιδαγωγικῶν ἀρχῶν, εἰς ὅλα ἐνασκεῖται μεγάλην προσπάθεια διὰ τὴν ὅσον τὸ δυνατόν καλιτέραν διαπαιδαγώγησιν καὶ ἐπιμέλειαν τῆς υγείας τῆς παιδικῆς ἡλικίας, διότι ὅλοι, ἰδιῶται καὶ κυβερνήσεις ἔχουν ὑπ' ὄψει τοὺς, ὅτι τὸ μέλλον παντὸς ἔθνους ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἐκάστοτε μέλλουσαν γενεάν καὶ ἐπομένως, ὅσα περισσότεραι φροντίδες καταβάλλονται ὑπὲρ τῶν μικρῶν παιδίων, ἀποβλέπουσι καὶ συντείνουσι διὰ τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἔθνους καὶ τῆς φυλῆς τῶν.

Ἴδου δὲ μερικὰ λεπτομέρεια τοῦ βίου καὶ τῶν ἐθίμων τῆς μαθητικῆς ζωῆς πόλεως τινος τοῦ Βελγίου, τῆς Ὀστάνδης, ἡτις βεβαίως δὲν ἀποτελεῖ καμμίαν ἐξαιρέσιν μεταξὺ τῶν ἄλλων πόλεων τοῦ αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων γειτονικῶν καὶ μὴ κρατῶν.

ΑΓΟΝ ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΚΟΡΑΣΙΩΝ

Ἐν μέσῳ τοῦ σχολικοῦ ἔτους ἐκτὸς τῶν τακτικῶν ἡμερῶν τοῦ περιπάτου, ἐκδρομῶν καὶ ἑορτῶν καθιερώθη καὶ ἡ λεγομένη «Παιδικὴ ἐδδομάς». Διὰ τοὺς μαθητὰς τῆς Ὀστάνδης αἱ δύο αὗται λέξεις περιλαμβάνουν ὅλα τῶν τὰ ὄνειρα καὶ τοὺς πόθους. Παιδικὴ ἐδδομάς σημαίνει ἡ ἀνακήρυξις τῆς ἀπολύτου ἐλευθερίας τῆς τρέλλης αὐτῆς ἡλικίας, καὶ ἡ ἐπὶ ἐφθήμερον μετατροπὴ εἰς φρενοκομεῖον ὄλων τῶν σχολειῶν. Εἶνε ἡ βασιλεία τῶν παιδίων ὅπου ὅλα αὐτὰ τὰ ἀνάμικτα γένους διαβολάκια, μεταφέροντα τὴν ἔδραν τοῦ βασιλείου τῶν ἐκ τῆς πόλεως εἰς τὴν ἐξοχὴν, ἐπιιδίδονται εἰς τὰ κληρονομηθέντα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν παίγνια καὶ τέρψεις καὶ μὴ ἀρκούμενα εἰς ταῦτα ἐφευρίσκουν καὶ νεώτερα. Ἐννοεῖται ὅτι ὅλα αὐτὰ γίνονται ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν διδασκάλων καὶ διδασκαλισσῶν, τῆ συνδρομῆ τῶν καὶ συμμετοχῆ τῶν ἀκόμη.

ΑΓΟΝ ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ ΚΟΡΑΣΙΩΝ ΜΕ ΤΑΣ ΧΕΙΡΑΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΑΣ

Ἴδου μερικὰ ἐκ τῶν παιγνιδίων τῶν μαθητῶν τῆς Ὀστάνδης. Ἐπὶ τινος θρανίου εὐρίσκονται ποτήρια πλήρη ὕδατος ἔναντι ἀναμένουν ἐν παρατάξει παιδιά, ἔδῳ μὲν κοράσια παρέκει δὲ ἀγόρια καὶ δοθέντος τοῦ συνθήματος ὁρῶσι κατὰ τῶν ποτηρίων λαμβάνει ἕκαστον ἀνά ἓν καὶ ἐπανέρχονται εἰς τὰς θέσεις τῶν. Νικητὴς θεωρεῖται ἐκεῖνο τὸ παιδίον, ὅπερ θά φθάσῃ ταχύτερον εἰς τὴν θέσιν του μετὸ ποτήριον πλήρες. Φαντασθεῖτε λοιπὸν τὰ

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΤΑΚΤΗΤΗΣ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

ἐπεισόδια καὶ τοὺς γέλωτας τῶν μακαρίων αὐτῶν παιδίων.

Οὕτω πῶς ἀμιλλᾶται ἡ τέρψις μετὸν γυμναστικὴν εἰς τὸ νὰ τὰ καταστήσωσιν ἀκατάβλητα καὶ ὑγεῖα.

Εἰς ἄλλο μέρος γίνεται ὁ δρόμος ταχύτητος μεταξὺ παιδίων, φερόντων ἐπὶ τῶν νῶτων αὐτῶν ἄλλους συναδέλφους τῶν. Παρέκει κοράσια τυλιγμένα εἰς εἶδος τι νυκτικῶν μετὰς χεῖρας φυλακισμένας ἀμιλλῶνται ἐπίσης εἰς τὴν ταχύτητα δρόμου. Παρὰ τὸν αἰγιαλὸν δὲ ἄλλα κτίζουν φρούρια ἐπὶ τῆς ἄμμου μετὰς τοὺς πόδας γυμνοὺς ἐντὸς τῶν ὑδάτων.

Τέλος περιττὴ εἶνε ἡ ἐπὶ πλέον περιγραφὴ τῆς παιδικῆς ἐδδομάδος τῶν μαθητῶν τῆς Ὀστάνδης.

Τὰ ὀλίγα ταῦτα ἀρκοῦν διὰ νὰ ἐννοήσῃ τις τὴν διαφορὰν τοῦ ἀντιλαμβάνεσθαι τὰς υποχρεώσεις πρὸς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν βορείων φυλῶν.

Ἀλλὰ ἐκτὸς τῶν διδασκάλων, ἐκτὸς τοῦ σχολείου ἡ μαθητικὴ ἡλικία ἔχει ἀνάγκην μεγάλως καὶ τῶν φροντίδων τῶν γονέων, διότι καθὼς εἶπομεν καὶ ἐν τῷ προηγουμένῳ κεφαλαίῳ εἶνε ἀναπόφευκτος καὶ ἡ συνδρομὴ αὐτῶν.

Καὶ τοῦτο διότι τὰ παιδιά μένουσι κατὰ τὸ πλεῖστον ἐν τῇ οἰκίᾳ. Ἄν λοιπὸν οἱ γονεῖς ἀφίσουν ἐλεύθερα εἰς τὰς ὁμάς τῶν τὰ τέκνα τῶν ἡ υποβάλλωσι ταῦτα εἰς ἐργασίας βαρείας ἢ μελέτας ὑπερβολικὰς, ἀναμφιδόλως καταστρέφουσι τὸ ἔργον τῶν παιδαγωγῶν. Ὅπως εἰς τὸ σχολεῖον οὕτω καὶ εἰς τὸν οἶκον πρέπει ν' ἀκολουθῶσι τὴν αὐτὴν τακτικὴν. Μελέτη ἢ πρέπουσα, περιπαιχοὶ καὶ διασκεδάσεις ἀναπόφευκτοι.

Ἐπιτα αἱ μητέρες τώρα ἔχουν καὶ ἄλλο καθῆκον, τὴν ἀμεσώτερον καὶ ἐπιμελεστέραν ἐπίβλεψιν ἐπὶ τῆς καθαριότητος τῶν, διότι τὰ τέκνα τῶν ἐβγουν πλέον ἐκ τῆς ἡλικίας καθ' ἣν ἐλούοντο καὶ ἐκαθαρίζοντο ὑπὸ τῆς μαμῆς ἢ τῆς ν τ α ν τ ἰ α ς. Ἦδη εἶνε ἀναγκαζόμενα μόνον τὰ νὰ φροντίζουν δι' αὐτὰ τὰ πράγματα· ἐπειδὴ ὁμως μετὰ τὰ παιγνίδια καὶ τὰς διαφόρους τρέλλας τῶν εἶνε ἐκείνον νὰ ρυπαίνωνται συνεχέστερον καὶ ἐπειδὴ τοὺς ἐξ αὐτῶν κόπους παρακολουθεῖ ἡ τεμπελιά, εἶνε ἀπαραίτητον νὰ ἐπιβάλλωσιν παρακινουῖν καὶ ἐπιβάλλωσιν τὴν καθαριότητα αἱ μητέρες διὰ νὰ μὴ συνειθίσουν τὰ τέκνα τῶν εἰς τὰς κακὰς ἔξεις, αἵτινες βραδύτερον ὁ ἀποβῶσιν ὀλέθρια. Ἄλλως τε ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι ὅπως συνειθίσουν νὰ ζοῦν ὡς παιδιά, οὕτω καὶ καθ' ὅλον αὐτῶν τὸν βίον θά ζήσουν.

ΤΕΛΟΣ

ὩΣ ΠΗΝ ΕΠΟΜΕΝΟΝ ἡ νέα αὕτη μεγάλη ἤττι τοῦ Δαρείου ὑπῆρξε τὸ θανασιμώτερον τραῦμα τοῦ Περσικοῦ κράτους. Ὁ μέγας Βασιλεὺς ἔχασε πλέον τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν γενναίων ἐκείνων Περσῶν, οἵτινες τοσαύτην ἐπέδειξαν ἀνδρείαν εἰς τὰς μετὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου μάχης, αἵτινες εἶνε ἀμφίβολον, ἂν θ' ἀπέβκινον οὕτως ἂν μὴ ἐπεδεικνύον ὁ Πέρσης μονάρχης τοσαύτην δειλίαν. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς αἰσχρᾶς διαγωγῆς τοῦ βασιλέως ἦτο ἡ γενομένη συνωμοτικὴ τῶν ἀρίστων Περσῶν ὑπὸ τὸν Βῆσπον σατράπην τῆς Βακτριανῆς.

Ὁ δὲ Ἀλεξάνδρος μέγας καὶ τρομερὸς ἤδη, κυρίως ὄλου τοῦ Περσικοῦ κράτους Θεωρούμενος, ἐτρέπη ἀμέσως πρὸς ἄλωσιν τῶν δύο μεγάλων πρωτευουσῶν τῆς Περσίας, τῆς Βαβυλωνος καὶ τῶν Σουστῶν. Καὶ τὴν μὲν πρώτην κατέλαβεν αὐτὸς ἀμνηστὶ, τὰ δὲ Σουστὰς ὁ Φιλίππος. Διὰ τῆς ἀλώσεως δὲ τῆς Βαβυλωνος ὁ Ἀλεξάνδρος ἐγένετο κύριος ἀμνηστῶν θησαυρῶν δι' ὧν ἀπένευμε μεγίστας δωρεὰς εἰς τὸν στρατὸν του. Ἄλλ' ἔτι περισσοτέρους θησαυροὺς εὗρεν εἰς τὰ Σουστὰ ἐνθα εὗρε καὶ ἐπικουρίκην ἐκ 15,000 ἀνδρῶν ἐκ Μακεδονίας ἐλθόντων.

Κατόπιν ἐτρέπη πρὸς τὰς Περσίδας πόλεις μετὰ δὲ τὴν ἐκπόρθησιν αὐτῶν ἐπῆλθε κατὰ τῆς ἱερωτάτης τῶν πρωτευουσῶν τοῦ Περσικοῦ κράτους, τῆς Περσέπολεως, ὅπου ὑπῆρχον κατὰ τὰς βεβλικώσεσις ἱστορικῶν τιμῶν 120,000 ταλάντων χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, ἤτοι περὶ τὰ 720 ἐκτομμύρια ἀρχαίων ἀττικῶν δραχμῶν. Ἀπὸ δ' ἀνεπύκνωσεν τὸν στρατὸν του καὶ διώρισε σατράπην τῆς Περσέπολεως τὸν Τριδάτην, ὅστις τῷ πρέδωκε τὴν πόλιν ταύτην, καὶ καταλιπὼν ἐν αὐτῇ φρουρὰν τριταχίλων Μακεδόνων, ἐτρέπη πρὸς τὴν Μηδίαν, πρὸς καταδίωξιν τοῦ Δαρείου.

Εἶπομεν ἤδη ὅτι συνωμοτικὴ εἶχε γείνη ὑπὸ τὸν σατράπην Βῆσπον, ἡς μεταίχον ἄπαντες οἱ περιστοιχίζοντες τὸν Δαρεῖον μεγιστάνες, εὐκαίρην δ' ἐπέζητουν ἵνα τὸν θανάτωσιν. Ὅταν λοιπὸν ἐμαθον, ὅτι ὁ Ἀλεξάνδρος κατὰ Μάρτιον τοῦ 330 ἐβκινε πρὸς τὰ Ἐκβάταν τῆς Μηδίας διὰ νὰ συλλάξῃ τὸν Δαρεῖον, τὴν ἐρόνευσαν.

Ὁ Ἀλεξάνδρος παραλαβὼν τὸν νεκρὸν τοῦ βασιλέως τὸν ἔθηκε πολυτελῶς εἰς τοὺς βασιλικούς τάφους. Ἐπειτα ἄνευ κόπου καὶ ἀμνηστίας ἐγένετο κύριος τῆς Μηδίας, τῆς Περσικῆς, τῆς Ἀργγικῆς, τῆς Γεδρωσίας, τῆς Ἀρχωσίας καὶ τῶν Περσισκῶν. Εἰς τὰς ἀπωτάτας ταύτας χώρας ὁ μεγαλορῆς νοῦς τοῦ νεκροῦ κατακτητοῦ συνέλαβε τὸ μέγα σχέδιον, νὰ ἐμψυχίσῃ τὸν Ἕλληνα πολιτισμὸν. Ἐκτίσε τρεῖς πόλεις συνωνύμους του, ἐν αἷς οἱ πρῶται

κάτοικοι υπήρξαν στρατιώται, και αποσπασματα της ενδόξου αυτού στρατιᾶς, χρησιμεύοντες ως φρουροὶ και ἰδρυταί. Προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου περί τὸν ἑλληνικὸν αὐτὸν πυρῆνα συνήρχοντο και ἀφομοιοῦντο ἰθαγενεῖς, ἐπιτυγχανομένου οὕτω τοῦ συνδυασμοῦ τῶν δύο φυλῶν Ἀσιακῆς, και Ἑλληνικῆς, ὡς τὸ ἐφραζέτο ὁ μέγας ὄντως Ἀλεξάνδρος. Αἱ τρεῖς αὐταὶ πόλεις ἦσαν Ἀλεξάνδρεια ἢ ἐν Ἀρείοις, ἐνθα σήμερον τὸ Χερράτ, οὗ οἱ κάτοικοι και τὴν σήμερον ἀνάγουσι τὴν κτίσιν τῆς πόλεως τῶν εἰς τὸν μέγαν ἐκεῖνον ἄνδρα. Ἀλεξάνδρεια ἢ ἐν Ἀρχαίοις, ἢ σημερινὴ πόλις Κανδαχάρ και Ἀλεξάνδρεια ἢ ἐν Κουκάσφ.

Δυστυχῶς τὸν ἀνέφελον οὐρανὸν τῆς εὐτυχῆς ἐκείνης στρατιᾶς βαρὺ νέφος ἐσκέπασε.

Ἡ ἀντιζήλια, ὁ κακὸς οὐτός δαίμων, ὅστις πανταχοῦ εἰσδύει, εἰσέχωρησε μεταξὺ τῶν στρατηγῶν τοῦ Ἀλεξάνδρου και τὸ ἀποτέλεσμα, θλιβερότατον ὄντως, υπήρξεν ὁ θάνατος τοῦ ἐβδομηκονταετοῦς γέροντος Περμενίωνος και τοῦ ἀνδρείου υἱοῦ τοῦ Φιλώτα.

Τὸ ἀπικίστον τοῦτο γεγονός συνέβη ὑπὸ τὰς ἐξῆς περιστάσεις. Εἰς τὸν Φιλώταν, τὸν μόνον ἀπομεινάντα υἱὸν τοῦ γέροντος σοφοῦ στρατηγοῦ, ὅστις εἶχε τὸ μέγιστον ἀξίωμα τοῦ στρατηγῶν τῶν ἐταίρων, κατεμνήθη στρατιώτης τις ὡς συνωμότης. Ὁ Φιλώτας ἔμως οὐδέμιν προσοχὴν ἔδωκε και ἡ ὑπόθεσις ἐφάσσε μέχρι τοῦ Ἀλεξάνδρου. Ἐνῶ δὲ κατ' ἀρχὰς οὗτος ἠρέσθη εἰς τὴν ἀλογίαν τοῦ στρατηγῶν του, ὅτι δὲν ἔκρινε τὸ πρᾶγμα σπουδαῖον, ἐν τούτοις στρατηγοὶ τινες, διὰ τοῦ Κρατεροῦ, παρέστησαν τὸν Φιλώταν μετὰ τοῦ πατρὸς του ὡς ἀρχηγούς συνωμοσίας. Ὁ Ἀλεξάνδρος πολλὰκις εἶχε χολωθῆ διὰ τὸ ἀγέρωχον τοῦ Φιλώτα και τὸ σαρκαστικὸν αὐτοῦ ἰδίωμα, δι' οὗ πολλάκις κτετριωνέτο τοῦ Ἀλεξάνδρου διὰ πολλὰς πράξεις του, ἐπειδὴ δὲ και συνέπεσε νὰ ἐκφράσῃ τελευτικῶς τὴν δυσἀρέσειάν του διὰ τὰς τιμὰς, ἃς ὁ βασιλεὺς ἀπένευμεν εἰς τοὺς Πέρσας μεγιστάνες, ὁ Ἀλεξάνδρος ἐν στιγμῇ ὀργῆς διέταξε τὴν σύλληψιν και θανάτωσιν αὐτοῦ και τοῦ πατρὸς του Περμενίωνος.

IX

Ἦδη ἐστράφη πρὸς τὰς ἀνατολικωτέρας τῆς Μεσογείου Ἀσίας χώρας, τὴν Βακτριανὴν και τὴν Σογδιανὴν, ὅπου πολλὰς δυσχερεῖς συνήνησε διὰ τὸ δύσβατον τοῦ τόπου και τὴν πεισματώδη ἀντίστασιν τῶν κατοίκων, ὅστινες πολλὰκις ἠνάγκασαν τὸν Ἀλεξάνδρον νὰ ἐπέλθῃ πρὸς τιμωρίαν τῶν. Παρὰ τὸν Ἰαξάρτην ποταμὸν ἔκτισε νέαν Ἀλεξάνδρειαν, παρ' αὐτὴν δὲ συνέλαβε και τὸν σατραπὴν Βήσσον, τὸν δολοφόνον τοῦ Δαρείου, ὅστις ἐτόλμησε ν' ἀντεπεξέλθῃ κατὰ τοῦ νικητοῦ τοῦ Γερμανικοῦ, τῆς Ἰσοῦ και τῶν Γαυγαμήλων με-

τωνομασθεῖς Ἀρταξέρξης, περιβληθεῖς τὴν περσικὴν στολὴν και τὴν τιάρην, λέγων δ' ἑαυτὸν Βασιλέα τῆς Περσίας.

Νέον ἔμως συμβῆν θλιβερόν ἐπεσκότισε τὴν εὐτυχίαν τοῦ κατακτητοῦ. Ὁ κάλλιστος στρατηγὸς τοῦ Κλείτος, ἐκεῖνος ὅστις ἔσωσεν ἄλλοτε τὴν ζωὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἐπέπρωτο νὰ φρονεθῆ ὑπὸ τῆς ἰδίας αὐτοῦ χειρὸς. Τοῦτο συνέβη ἐν τινι εὐαλίᾳ, κατόπιν θυσίας εἰς τιμὴν τῶν Διοσκούρων ἐν τῇ Μοιράκκονδα, ὅπου οἱ κάλλικες μετὰ τὸν πότον ἐξέμουν τὰ καταρωθώματα τοῦ Ἀλεξάνδρου ὀφείλονται εἰς τὴν συνεργασίαν τῶν στρατηγῶν του. Τότε δεινὴ ἀνεφύει ἔρις, καθ' ἣν ἐξαγκριθεῖς ὤρμησε κατ' αὐτοῦ ὁ Ἀλεξάνδρος και διὰ τῆς σαρίσης ἔβριψε νεκρὸν τὸν στρατηγὸν του. Τὰ δάκρυα και ἡ μετάνοια, φυσικῶ τῷ λόγῳ, εἰς οὐδὲν ὠφέλουν. Τὸ δυστύχημα ἦτο, ὅτι οἱ τελευταῖοι χρόνοι τῆς ἐνδόξου ταύτης ἐκστρατείας ἦσαν πλήρεις διενέξεων, λυπηρῶν και ἀγρίων τραγωδιῶν.

Βραδύτερον ἐπίσης κατὰ τοὺς γάμους του μετὰ τῆς Περσίδος Ρωζάνης, νὰ λυπηρὰ συμβῆντα ἀνεφύησαν. Ὁ Ἀλεξάνδρος ἀπήτησε νὰ νὰ προσκυνθῆ ὡς μέγας βασιλεὺς. Ἀλλὰ πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων ἠρνήθησαν νὰ ὑπακούσουν, διότι παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν ἡ τιμὴ αὐτῆ μόνον τοῖς θεοῖς ἀπεδίετο. Ἐκ τούτου ὁ Καλλιθένης, ἀνεψιὸς τοῦ Ἀριστοτέλους περιπεσὼν εἰς δυσμένειαν, ἐφρονεῖτο βραδύτερον ὡς λαβῶν δῆθεν μέρος εἰς τὴν συνωμοσίαν τῶν παιδῶν. (1)

Μ' ἔλα ταῦτα ὁ Ἀλεξάνδρος ἐξηκολούθει τὸ ἔργον του. Τὸ ἔαρ τοῦ 326 διέβη τὸν Ἰνδόν, κατατροπῶναι τὸν ἡγεμόνα Πύρον και κωρεύεται πρὸς τὸ τελευταῖον ρεῦμα τοῦ Ἰνδικοῦ πενταποτάμου, τὸν Ἰρασίον. Ἀλλ' ὁ στρατὸς ἀκλυδύσας ἐζήτησε νὰ ὀπισθοχωρήσῃ.

Πράγματι δὲ ὁ Ἀλεξάνδρος ἐνέκρινε τοῦτο και ἀφοῦ εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ἀποτάτου σημείου τῆς πρὸς ἀνατολὰς πορείας του ἔκτισε δωδεκά πημεγίστους βωμοὺς, ἤρξατο τῆς ἐπιστροφῆς, ἀκολουθῶν τὸν ῥοῦν τοῦ Ἰνδοῦ. Ἐν τῇ πορείᾳ του ταύτῃ κτίζει νέας Ἀλεξάνδρουπόλεις, κατασκευάζει εἰς Πάταλιν, ὅπου σχίζεται ὁ Ἰνδός, τεῖχιν νηυστάθμου και νεοποίκους και διατάσσει τὸν Νέαρχον νὰ ἐξακριβώσῃ τὸν διάπλουν τοῦ Ὠκεανοῦ ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ μέχρι τοῦ Εὐφράτου, χάριν τῆς ἐμπορικῆς συναφείας τῆς Ἰνδικῆς και τῆς Δύσεως.

Τέλος διὰ νέων χωρῶν ὠδεύσας νέας κτίσας πόλεις και κατακτήσεις, φθάνει εἰς Σοῦσα. Ἀλλὰ τὸ ἀχνὲς αὐτοῦ κράτος δυσκόλως ἠδύνατο νὰ ἐπιβλέπῃ, ἐξ οὗ πολλοὶ τῶν διορισθέν-

(1) Οὕτως ἐκαλοῦντο οἱ ἀριστοκρατικῶν οἰκογενειῶν μείρακις, οἱ ὡς ἀκόλουθι τοῦ βασιλέως διατελοῦντες.

των σατραπῶν παρεξέτραπήσαν εἰς ἀκολασίας παντοίας, διαρκηρᾶς, συλήσεις και εἰς συγκρότησιν μισθοφορικῶν στρατευμάτων. Καὶ ταῦτα διότι εἰς οὐδὲν ἔλεγχον ὑποβλλόμενοι, ἐφραζέτο τὸν Ἀλεξάνδρον λησμονοῦντα τὰς παλαιὰς κτήσεις και εἰς νέας τοιαύτας ἐπιδιδόμενον.

Ὅταν δ' ἔμκθον τὴν ἀφίξιν του, μεγάλως φοβηθέντες, πολλοὶ διὰ τῆς φυγῆς ἐζήτησαν σωτηρίαν.

Ὁ Ἀλεξάνδρος τακτοποιήσας και ταῦτα ἔθετεν εἰς πρᾶξιν ἄλλο σχέδιον, τὴν σύναψιν γάμων Μκεδόνων και Ἑλλήνων μετὰ Περσίδων, δούς αὐτὸς τὸ παράδειγμα και διὰ πλουσιωτάτων δώρων παρκινέσας πλείστους φίλους του. Ἀλλ' ἐκ τῶν φιλοπερικῶν αὐτῶν δικηθεσῶν του ὁ στρατὸς ἤρξατο νὰ γογγύῃ και μάλιστα ἔσαν ὁ Ἀλεξάνδρος συνέταξε στρατὸν 30,000 νέων ἰθαγενῶν και κατέταξε πολλοὺς Πέρσας ἄξιωματικούς εἰς τὸν στρατὸν τῶν ἐταίρων. Ἀλλ' αἱ δικηκρυφίαι και αἱ στάσεις κτεπερυσαν διὰ μιᾶς διὰ τινῶν τιμωριῶν και καταλλήλων περιποιήσεων.

Ἀλλὰ κατὰ τὸν Αὐγουστον τοῦ 324 διατρίβων εἰς Ἐκβάταν, ἔλασε τὸν φίλιπτον του στρατηγὸν Ἡρκιστίων, θανάτω ἐκ νόσου, ἣν διὰ τῶν ἀκολασιῶν ἀπέκτησεν. Οὐδέποτε ἄνθρωπος ἀποθανὼν ἀφῆκε τοιοῦτο πένθος και λύπην εἰς φίλον ἢ συγγενὴ του. Ἡ ἐκφορά τοῦ νεκροῦ ἐγένετο μυθώδης, δακνηθέντων κατ' αὐτὴν ὑπὲρ τῶν ἐξήκοντα ἑκατομμυρίων δραχ.

Καταβεβλημένος δὲ ἐπορεύετο πρὸς τὴν Βαβυλῶνα, ὅτε κατ' ὄδον συνήνησε πλείστους πρέσβεις ἀπάσης τῆς γνωστῆς τότε οἰκουμένης, ἵνα συγχρῶσι τῷ βασιλεὶ διὰ τὰ λαμπρὰ κτωρθώματά του. Ἀπὸ τὴν Λιβύην, τὴν Κερκχιδάνα, τὴν Σικελίαν, τὰς Σάρδεῖς, τὴν Ἠλυρίαν, Θράκην, τὴν Ἰταλικὴν Βρεττίαν, τὴν Λευκαδίαν, τὴν Τυρρηνίαν και τὴν Ρώμην ἀκόμη. Πρὸς τούτους δὲ ἦλθον πρέσβεις και τῶν ἀπωτάτων χωρῶν, Αἰθίοπες Σκόθιοι, Γαλάται και Ἰέρρες.

Ἀλλ' ἦτο πεπρωμένον τῶν Χαλδίων σοφῶν αἱ προφητεῖαι νὰ προκματοποιηθῶσι. Τὸ φθαρτὸν σῶμα τοῦ ὑπερόχου ἀνδρὸς ὑπέκυπτε εἰς τὰ δεινὰ τοῦ πολέμου, ἐν οἷς ἐνωρίτατα ἐκυλίσθη. Αἱ κοκχυαὶ τῶν φουερῶν πορείων και οἱ ὑπερβολικοὶ κόποι και φροντίδες διὰ τὴν διοίκησιν τοῦ ἀχνούς ἐκεῖνον κράτους, μετὰ τῆς ἀκολάστου ζωῆς, εἰς ἣν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη παρεδόθη, συνέτριψε τὴν ὑγείαν κρῆσιν του και ὁ μέγας ἀνὴρ ὑπέκυψε προῶρος εἰς τὸ πεπρωμένον.

Αἱ πόλεις τῶν ἀνακτόρων ἠνοίχθησαν εἰς τὸν ἀκράτητον στρατὸν του, ποθοῦντα διὰ τελευταίαν φορὰν νὰ ἴδῃ λάμποντας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ βασιλέως τῶν.

Ὁρισμένως ὁ πάσχων ἐκεῖνος πικροδύναμος

κυρίκρος θνητός, ὁ ἀρῶνος προβλέπων τὰ ἐν παρτάξει τάγματα, διερχόμενα πρὸ τῆς κλίνης του, μετὰ κόπου δὲ τὴν κεφαλὴν ἐπάειρον τίς οἶδε τί ἀναλογιζόμενος, ὠρισμένος θὰ ἤσθάνετο τὴν μεγίστην ἡδονὴν και συγχρόνως τὴν μεγίστην θλίψιν, ἣν ἄνθρωπος ἐδοκίμασεν ἐπὶ τῆς γῆς.

X

«Ὅθι ἐθήνηκεν Ἀλέξανδρος
ὡς γὰρ ἂν ἡ οἰκουμένη τοῦ νεκροῦ»

Τὰς λέξεις ταύτας ἀνεφώνησεν ὁ Δημάδης πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ὅταν κατέφθασε τὸ ἀπίστευτον ἄγγελμα. Ἡ οἰκουμένη σύμπασα ἐταρχήθη. Τί θὰ ἐγένετο; Οὐδεὶς ποτε βασιλεὺς κατέλιπε βασιλείον τόσον μέγα, οὐ τὰ ἄλλα τόσον δυσκόλως συνεκροτοῦντο εἰς ἓν Κράτος. Ἀπίστευτον δὲ φαίνεται, ὅτι τὸ κλοσσιον τοῦτο ἔργον ἐντὸς δώδεκα ἐτῶν συνετελέσθη και ὑπ' ἀνδρὸς μύλις τριακονταδύο ἐτῶν ἡλικίαν συμπλήρωσαντος, ἡλικίαν κατ' ἣν, ὁ μὲν Ἰούλιος Καίσαρ ἦτο ἀγνωστος, ὁ δὲ Ναπολέων μύλις ἔθετεν εἰς ἐκφρομὴν τὰ σχέδιά του. Ἐὰν ὁ Ἀλεξάνδρος δὲν ἀπέθνησκε τόσῳ προῶρος, οὐδεμία ἀμφιβολία χωρεῖ, ὅτι ἤθελε διακράξει τὴν κατὰ τὴν ἀπάσῃ τῆς οἰκουμένης.

Τρεῖς ἡ ἱστορία ἀναφέρει μεγάλους κατακτητάς. Τὸν Ἀλεξάνδρον, τὸν Κίσαρκα και τὸν Ναπολέοντα. Οἱ δύο τελευταῖοι οὐ μόνον ἐλαχίστας χώρας ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν Ἀλεξάνδρον κατέκτησαν, ἀλλὰ πρὸς τούτους ὁ μὲν μέγας Ναπολέων ἐλάττωε πικρῶς τὴν πτώσιν του, ὁ δὲ Κίσαρ ἀφῆκε κράτος εὐκόλως διοικούμενον και δικδόχους ἐπιτηδέους. Ἐνῶ ὁ Ἀλεξάνδρος ὠκοδόμησε ἔργον τοιοῦτον και τόσον μέγα, ὅτε ἀδύνατον ἦτο νὰ δικτηρηθῆ σῶν και ἀκέραιον, ἔσαν ἡ μεγαλοεργὸς διάνοιά του ἐξέλιπε.

«Ἐὰν ποτε ἄνθρωπος ὁμοίασε θεόν, ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶνε ὁ Ἀλεξάνδρος». Οἱ λόγοι οὗτοι ἐξήλθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ περιωνύμου Γαλάτου Σκτωβριάνδου κατὰ πλάγηντος ἐκ τῶν καταρωμάτων τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, ὁ δὲ φιλόσοφος Γερμανὸς Ἐγγελος τὸν ὠνόμασε αἰδωδὴ τύπον τῆς ἀνθρωπότητος ἐν τῇ νεύτητι αὐτῆς.

Ἐὰν δὲ μερικοὶ σημερινοὶ σοφώτατοι, κρίνοντες τὰ πράγματα ψυχρικωτέρον λέγουν ὅτι, οὐχὶ διότι ἡ ἀνθρωπότης στερεῖται μεγάλων δυνάμεων, ἀλλὰ διότι ἡ ἐκτέλεσις τοιούτων καταρωμάτων ὁσημέρην καθίσταται φύσει ἀδύνατος, και μόνον διὰ τὸν λόγον τοῦτον δὲν ἀναφάνονται πλέον ἐν τῷ κόσμῳ τοιαύται διάνοιαι, ἃς πιστεύσωσιν οἱ κύριοι οὗτοι, ὅτι ἀρκούμεθα νὰ μὲς ὑποδείξωσι και ἄλλας τοιαύτας προμοίας τῷ Ἀλεξάνδρῳ δικνοίας, κατὰ τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἐποχὴν, ὅτε τὰ μεγάλα αὐτὰ καταρωθώματα ἦσαν εὐκόλα.

ΤΕΛΟΣ

ΤΥΠΟΣ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΥ

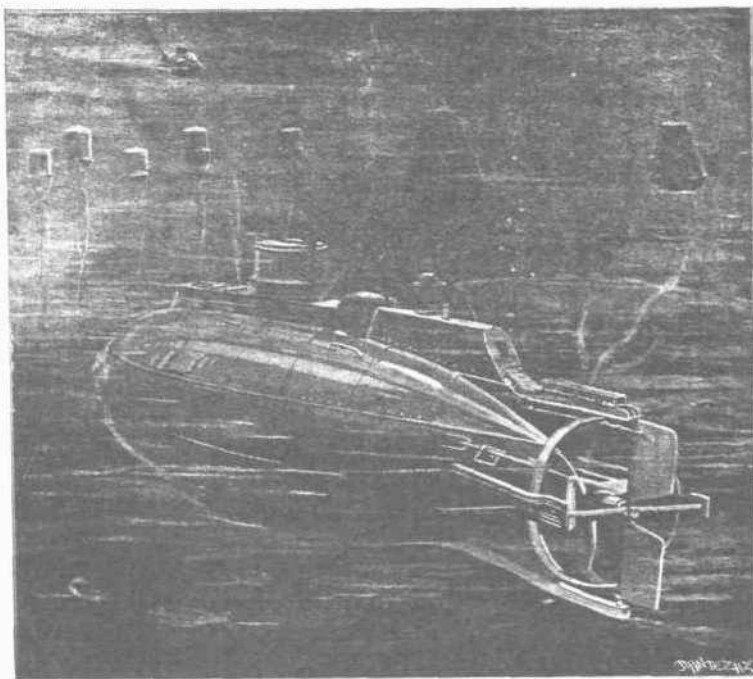
ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΠΕΡΙ ΥΠΟΒΡΥΧΙΩΝ.—'Επ'εύκαιρία του εξεγεθέντος πατάγον κατ' αὐτὰς διὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀποδοχὴν τοῦ προγράμματος τοῦ ναυάρχου Φουρνιέ, δημοσιεύσμεν τὸν τύπον τῶν γαλλικῶν ὑποβρυχίων, ἅτινα συμβουλεύει ἡμῖν νὰ κατασκευάσωμεν.

Πρὸς τοῦτοις παραθέτομεν καὶ τὸν τύπον τῶν Ἀμερικανικῶν τοιούτων τὰ ὁποῖα ἐσχάτως, ὡς ἐγράφη εἰς τὰς ἐφημερίδας, ἀπεκάρυξεν ὁ ἐφευρέτης τῶν Χόλλανδ.

Ἡ μεγάλη διάδοσις τῶν ὑποβρυχίων ἐπιφέρει νῦν ζωρὰν τὴν προσοχὴν τῶν μεγάλων ἐθνῶν. Ὑπάρχουσι δύο διάφοροι τύποι τῶν νέων τούτων πολεμικῶν σκευῶν. Βυθίζομενα πλοῖα καὶ καθ' αὐτὸ ὑποβρύχια. Τὰ πρῶτα καταβαίνουσι μόλις μόνον ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος, ὑπὲρ τὴν ὁποῖαν προεκβάλλουσι, δίκην κερατῶν, τὰς ὀπτικὰς αὐτῶν συσκευὰς πρὸς καλλιτερον χειρισμόν. Τούναντιον δὲ τὸ καθ' αὐτὸ ὑποβρύχιον, τὸ ὁποῖον ἐλευθέρως θέλει εἰς μεῖζονα τῆς θαλάσσης βάθην νὰ ταξειδεύσῃ, βυθίζεται μετὰ τῶν ὀπτικῶν αὐτοῦ συσκευῶν,

Ἄμφότερα τὰ συστήματα ἔχουσι τὰ πλεονεκτήματά των καὶ τὰ ἐλαττώματά των, ὡς ἐκ τούτου δὲ εἰς διαφόρους στό-

λους τῶν μεγάλων Δυνάμεων προτιμᾶται ὅτε μὲν τὸ ἐν, ὅτε δὲ τὸ ἕτερον. Καθ' αὐτὸ ὑποβρύχια εἶναι τὰ νέα τοῦ ἀμερικανικοῦ στόλου κατασκευασθέντα κατὰ τὸν Holland-τύπον. Δύνανται νὰ βυθίζωνται μέχρις 20 μ. βάθους, ἔχουσι δὲ ἐκτόπισμα 200-300 τόννων καὶ μήκος 33 περίπου μέτρων. Τὰ πλοῖα ταῦτα εἶναι ἐν εἰδει τορπίλλης καὶ χρησιμοποιοῦσι πρὸς κινήσιν ὑπεράνω μὲν τοῦ ὕδατος κινητήρας δι' ἐκρήξεων, κάτω δὲ αὐτοῦ ἠλεκτροκινητήρας. Ἡ μέγιστη ταχύτης τῶν φθάνει τὰ 10 ναυτικά μίλια ἢ εἰκὼν μας παρέχει τοιοῦτον ὑποβρύχιον κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν γυμνασίων, τελουμένων, ὅπως οἱ ναῦται συνειθίσωσι καλῶς τὸν χειρισμόν των.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΝ

ΜΕΤΡΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΠΟΝΤΙΚΩΝ ΕΝ ΚΟΠΕΝΧΑΓΗ.—'Απὸ πολλοῦ χρόνου ἦτο ἀπεδεδειγμένον διὰ τῶν περαμάτων τοῦ Ροδέρτου Κώχ, ὅστις πρὸς σπουδὴν τῆς πανώλους ἐπεσκέθη τὰς Ἰνδίας, ὅτι οἱ ποντικοί, ὅσον ἀφορᾷ τὴν μεταφο-

ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΙΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΠΟΝΤΙΚΩΝ

ρὰν τῆς πανώλους, παίζουσι σοβαρὸν μέρος. Τὸ τοιοῦτον εἶναι πιθανώτατον, καθότι τὰ μικρὰ ἐπὶ τῶν ποντικῶν ζῶντα ζώδια, ἐν ἑαυτοῖς λαμβάνουσι τὰ βακτήρια τῆς πανώλους κατὰ τὴν ἀπομύζισιν τοῦ αἵματος, καὶ ἂν ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου μετοικήσωσι, διὰ κεντημάτων μεταβιβάξουσιν ταῦτα εἰς τὸ αἷμα τούτου. Ὡς ἐκ τούτου τὸ σῶμα τῶν νοσοκόμων εἰς τὰς Ἰνδίας, προσπαθεῖ νὰ παρακινήσῃ τοὺς ἰθαγενεῖς εἰς πόλεμον ἐξοντωτικὸν κατὰ τῶν ποντικῶν, εἰς δὲ τοὺς εὐρωπαϊκοὺς λιμένας γενικῶς εἰς τὰ καταπλέοντα πλοῖα ὑπόπτου προελεύσεως εἰσάγουσι ἀτμοὺς θειοῦχοῦ ἀνθρακος, δηλητηριώδους ἀερίου, ὅπερ πάντας τοὺς ἐν τῷ πλοίῳ ποντικοὺς φονεῖ. Ἄλλ' ἐκτός τούτου οἱ ποντικοὶ μεσολαβοῦσι πρὸς μεταφορὰν καὶ ἄλλης νόσου τῆς τριχινιάσεως, ἢ φ' ἢ προσβάλλονται. Ἄν τοιοῦτους προσδελθόντας ποντικοὺς φάγωσι χοῖροι, προσβάλλονται καὶ οὗτοι καὶ διὰ τῆς βρώσεως χοίρειου προσδελθόντος κρέατος προξενεῖται τῷ ἀνθρώπῳ ἡ τριχινιάσις. Ἐσχάτως ἐν Κοπεγχάγη οἱ ποντικοὶ σημαντικῶς ὑπερπληθύνθησαν καὶ καθὼς εἰς στατιστικὸς ἐκεῖ ἀπέδειξεν, οἱ ποντικοί, ἔνεκα τοῦ ἀνωτέρω λόγου, ἐτησίως προξενοῦσι ζημίαν 8 ἑκατομμυρίων μάρκων. Ἡ Κυβερνήσις ἀπεφάσισε τότε νὰ προκηρύξῃ ἀμοιβὴν 6-12 λεπτῶν δι' ἑκαστον φονεῖσθῆναι ποντικόν. Τοῦτο παρεκίνησε τὴν νεότητά τῆς Κοπεγχάγης εἰς ἀμελικτον κινήσιον κατὰ τῶν ποντικῶν, καὶ ἡ εἰκὼν μας δεικνύει μίαν σκηνὴν καθ' ἣν τὰ παιδιά φέρουσι εἰς τὸν ὑπάλληλον 1 ἢ 2 ποντικοὺς ἑκαστον. Οὗτος πληρώνων τοὺς παραδιδόμενους ποντικούς, τοὺς ἀποκόπτει τὴν οὐρὰν, ἵνα μὴ εἶναι δυνατόν νὰ τοὺς παρουσιάσωσιν ἐκ νέου πρὸς ἀμοιβὴν. Οἱ ποντικοὶ συλλέγονται ἐν κιβωτίοις ἐκ λευκοσιδήρου καὶ εἶτα καίονται.

Θ ΑΓΩΝ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑΙ: ΠΡΟΣ ΑΠΟΚΤΗΣΙΝ ΨΗΦΟΥ.—'Ο ὄμιλος τῶν Ἀγγλίδων σωφραζετῶν, ὡς ὀνομάσθησαν ἐν τῇ πατρίδι των αἰ ζητοῦσαι τὸ δικαίωμα ψήφου γυναῖκες, ἔχει ἀπὸ πολλοῦ χρόνου τὴν δημοσίαν προσοχὴν κινήσει διὰ τῶν ὅτε μὲν κωμικῆς, ὅτε δὲ λίαν ἀηδοῦς μορφῆς ἐνεργειῶν των. Δις ἀπεπειράθησαν αἱ Σωφραζέτρες νὰ ἐφορμήσωσι κατὰ τοῦ Ἀγγλικοῦ κοινοβουλίου, καὶ προὐνόησαν πρὸς τοῦτοις ὑπὸ τοὺς ἀλλαλαγμοὺς τοῦ θεωμένου πλήθους ἐν τῇ δημοσίᾳ πλατεῖα ἀηδεῖς σκηνὰς, αἵτινες ὑπενθύμησαν τὰς ἀκολάστους καὶ ἀγρίας τοιαύτας, ὡς αἱ Γαλλίδες γυναῖκες τῆς ἀγορᾶς καὶ γυναῖκες τῆς στοῆς, κατὰ τὴν γαλλικὴν ἐπανάστασιν, ἠρέσκοντο νὰ κἀνωσιν. Αἱ μαινόμεναι σωφραζέτρες ἐπολέμησαν κατὰ τῆς ὑπερασπιζούσης τὸ Κοινοβούλιον ἀστυνομικῆς δυνάμεως, οὐ μόνον μὲ ὑβριστικὰς λέξεις,

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑΙ:

ΕΙΣ ΛΕΥΚΩΜΑ ΝΕΑΝΙΔΟΣ

ΚΑΤΩΘΕΝ ΕΙΚΟΝΟΣ ΤΗΣ ΘΑΝΟΥΣΗΣ ΑΔΕΛΦΗΣ ΤΗΣ

«Βίος καλείται το μὴ ἔν κτ' ὁ θάνατος ζωῆς.»

«Ήταν ψυχοτάθρατον, ἡμέρα πικραμένη ὅπου στὸν Ἄδῃ εἶχαμε γιορτὴ οἱ πεθαμμένοι, ὅταν μ' ἐβίση στεναγμὸ πῶς ἤκουσα πρὸς τ' ἄνω κτ' ἐν δάκρυ πῶς ἔρρευσε στὸ μνήμα μου ἐπάνω. Ἐ'ύπνησ' ἀπ' τὸν ὕπνο μου κτ' εἶδα γονατισμένη Σέ, προσφιλὴς μου ἀδελφῆ, νὰ κλαίης τεθλιμμένη.»

«Ἐ! τότε δὲν ὑπέμεινα νὰ βλέπω νὰ θρηνοῦνε τὰ προσφιλῆ σου ὄμματα καὶ ἀδίκως νὰ πενοῦνε, δι' ὃ καὶ ἀπεράσιμα διὸ λῆξις νὰ χαράζω στὸ λεύκωμά σου, ἀδελφῆ, κτ' ἀπὸ ψυχῆς νὰ κράζω.»

«Μὴ κλαίεται στὰ μνήματα τὰ προφιλή σε μέλη· δυτρεστεῖτε τὸν Θεόν· τὰ δάκρυα δὲν θέλει· τὰ δάκρυ' ἀνακούρουν ἂν φέρουν εἰς τοὺς ζῶντας βάρος πολὺ καὶ στεναγμοὺς παρέχουν στοῦ; θανάτου.»

Εἶπε βρυχ' πολὺ βρυχ' τοῦ τάφου μας τὸ χῶμα καὶ νὰ κρατῆ ἀδυνατεῖ τὸ ἀσθενές μας σῶμα Ὅταν τὸ βρέχουν δάκρυα τῶν προσφιλῶν μας ὄντων, γτ' αὐτὸ καὶ μετὶ βρισκόμεθα συχνὰ μετὰ τῶν ζῶντων.»

Ὅταν θυμᾶσθε τ.ὸς νεκρὸς, γιατί θρηνεῖτε; Ἄν ἡ ψυχὴ σας ἡ δειλὴ τὸν θάνατον φοβεῖται, εἰπέτε με παρακαλῶ τί ἡ ζωὴ ἀξίζει, ὅπουτάν ζῆ χωρὶς νὰ ζῆ χωρὶς κτ' νὰ ἐλπίζη;

Ἄν ὁ θνητὸς ἐγνώριζεν ὁ θάνατος τί εἶνε καὶ νὰ ἐστᾶθμιζε καλῶς τί εἶνε ἡ ζωὴ, δὲν θά τὸν ἔτερον ποσῶς Παρίσιοι Ἄθηναί μόνον τῶν νεκροπέλων ἢ χλόη κτ' ἡ σιγῆ.»

Δὲν θά ἐτόλμ' ὁ δειλαιὸς κακὸ ποτε νὰ κίμη οὕτε νὰ βλάπτῃ ὅμοιον, Θεὸν δυσχερῶτων Ὁὐχὲ πτερά σὴν ἄγγελος πετῶν ὡς ν' ἀποκάμη στὸ τέρμα τῆς πορείας του νὰ φθίσῃ εὐελπιστῶν.»

Τάφος καλεῖτ' : τῆς ζωῆς ἢ ζωηφόρος Πύλη. Θύρα αἰωνιότητος Ἀυλαία Παραδείτου Ἄθανασίας γέφυρα, μεμυρωμένη ὄλη, Κηπάριον κατάρυτον ἐκ βότων καὶ ναρκίσσου. Καὶ θάνατος; Ἄ! θάνατος καλεῖτ' Αἰωνιότης. ὅπως στὸν κόσμον σας ζωὴ καλεῖται Μαιταιότης. Ἐν Καιρῷ τῆ 10 Δεκ. 1906.

Ἰωάννης Α. Οἰκονομιδης

ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΑΥΛΙΝ ΤΟΥ ΜΟΝΤΕ - ΧΡΙΣΤΟ

Περίεργον συνεδρίασιν πνευματικὴν θά διηγηθῶμεν, γραφείσιν ὑπὸ τοῦ διασήμου Ἀλεξάνδρου Δουμά καὶ γενομένην εἰς τὴν περίφημον ἔπαυλιν τοῦ Μόντε Χρίστου, ἐν Ἁγίῳ Γερμανῷ.

Διάσημος ὑπνοβάτης τῆς εποχῆς παίζει τὸ κυριώτερον μέρος. Ἦτο Κυριακῆ. Διάφοροι φίλοι τοῦ Δουμά εὐρίσκοντο εἰς τὴν ἔπαυλιν, ἐν οἷς ὁ Λουδοβίκος, Βουλανζέρ, ὁ δὲ Σισάν, ὁ Δελανούς, ὁ Βερνάρδος, ὁ Κολλέν, ὁ Διστέρλ, ὁ Ἰούλιος δὲ Λεσσέπς καὶ ἄλλοι. Ἄνῆλλον ἐν τῇ αἰθούσῃ.

Ὁ ὑπνωτιστικὸς Ἀλέξις — οὕτω τὸν ἀποκαλεῖ ἐν τῷ χειρογράφῳ του — παρεκαλεῖτο ἐπιμόνης νὰ ἐκτελέσῃ τι ἀπὸ τὰ θαυμάσια πειράματά του. Ἐπιτέλους ἐνέδωκε καὶ εἶπεν ὅτι εἴαν τις ἐκ τῆς συντροφιᾶς ἤθελε τὸν ἀποκοιμήσει, θά ἔκαμε πολλὰ πράγματα.

Ὁ εἰς ἔβλεπε τὸν ἄλλον καὶ οὐδεὶς ἐτόλμα νὰ ἐκτελέσῃ τὸ πείραμα. Τέλος μετ' πλησιάζει ὁ Βερνάρδος καὶ μοὶ λέγει σιγαλῶς: — Κοιμησέ τον, σύ.

— Ἐγώ; Καὶ μήπως εἰσεύρω ν' ἀποκοιμῶ τοὺς ἄλλους ἐκτὸς τοῦ Θεάτρου; Εἰμπορῶ νὰ κάμω τὰς μεταβάσεις σας, νὰ ἐγγυματίσω τὸ ρευστὸν καὶ μεταδιδάσω τὴν συμπάθειαν;

— Δὲν θά κάμετε τίποτε ἐξ αὐτῶν Ἄπλως θά τὸν κοιμήσετε μετ' ὀνήνην τὴν δύναμιν τῆς θελήσεώς σας. — Καὶ τί πρέπει νὰ κάμω;

— Νὰ εἰπῆτε καθ' ἑαυτὸν οὕτως: «Θέλω νὰ κοιμηθῆ ὁ Ἀλέξις».

— Καὶ θά κοιμηθῆ; — Μὰ βιβαίως. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ἔχετε τὴν θέλησιν ὅλων τῶν διαβόλων. — Πολὺ πιθανόν. Ἄλλ' ἤδη ὁμιλεῖ μετ' ἡν γυναῖκα του καὶ τὸν κ. Δελανούς.

— Τοῦτο δὲν σημαίνει τίποτε. — Ναί, ἀλλὰ θά με εἰρωνευθῶν, ἂν δὲν ἐπιτύχω. — Καὶ ποῖος θά τὸ εἰσεύρη, ἀποῦ δὲν θά εἰπῆς λέξιν, δὲν θά κινηθῆς ἀπὸ τὴν θέσιν σου καὶ θά τὸν ἀποκοιμήσῃς ἀπ' ἐδῶ προσποιούμενος τάχα, ὅτι ὁμιλεῖς μαζὺ μου.

— Ἄ! τότε πολλὸ καλὰ! Ἐσταύρωσα τὰς χεῖρας μου, συνήθριστα ὅλας τὰς δυνάμεις τῆς θελήσεως μου, ἐκύττει τὸν Ἀλέξιον, καὶ εἶπα καθ' ἑαυτόν: — Θέλω νὰ κοιμηθῆ!

Ὁ Ἀλέξις ἐκλονίσθη, ὡς διὰ σφαιράς κτυπηθεῖς καὶ ἔπεσον ἀνάσκελα ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου δὲν ὑπῆρχε πλέον ἀμφιβολία, τοῦλάχιστον δι' ἐμέ: Ἡ δύναμις τοῦ μαγνητισμοῦ ἐνήργησε μετ' ἡν στιγμιαίαν σφοδρότητα τοῦ κεραυνοῦ.

Κατ' ἀρχὰς μετ' ἐπέλασε τρώμος. Καθ' ἡν στιγμὴν ὁ Ἀλέξις ἀνετρέπετο, καταληφθεῖς ὑπὸ τοῦ ρευστοῦ ἀπρόοπτος, ἀφῆκε κραυγὴν τινα. Εἶχε κυριευθῆ ὑπὸ σφοδροῦ νευρικοῦ ρίγους, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ του ἦσαν σχεδὸν ἀνεστραμένοι εἰς τὰς κόγχας των.

Ὅλοι ἐροθῆσαν. Ἀλλ' ἐγὼ ἡσθάνθη διπλοῦν τὸν φόβον, ὡς γνωρίζων καὶ τὸ αἶτιον τοῦ συμβάντος. Αἰσθανθεῖς τὴν χεῖρα μου, ὁ Ἀλέξις μετ' ἐγνώρισεν.

— Ἄ! μοὺ λέγει, ποτε μὴ μοὺ κάμετε παρόμοιον πρᾶγμα, χωρὶς νὰ με προειδοποιήσετε. Ὅ! με φρονεῖστε!

— Θέ μω, τῷ εἶπα, τί αἰσθάνεσαι λοιπόν; — Μεγάλην νευρικὴν ταραχὴν. Ἀλλὰ θά ἡσυχάζω, ἰδίως ἂν μοὺ ἀπαίρησις τὸ ρευστὸν ὅπου μοὺ πιέζει τὸν στόμαχον.

— Ἀλλὰ πῶς; Δὲν ἐννοῶ τίποτε ἀπ' αὐτὰ τὰ πράγματα.

— Ἀπομακρύνάτε το μετὰ τὰς δύο χεῖρας σας. Πράγματι ἔκμαθ ὅπως ἠδυνήθη καλλίτερον καὶ μετὰ τινὰ δευτερόλεπτα ὁ Ἀλέξις ἀνίπνεον εὐκολώτερον.

— Ἄχ! αἰσθάνομαι τὸν ἐκυτόν μου καλλίτερα. — Ἄρκετὰ καλὰ διὰ νὰ μὰς δώσης μίαν συνεδρίασιν;

— Ναί, μόνον μὴ με κάμετε νὰ ἀναγνώσω. Μοῦ ἐπρουζενήσατε τοσαύτην ταραχὴν, ὥστε ὅλα τὰ πράγματα χορεύουν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου.

— Ὅ! παίζει χαρτιά; — Ναί, θαυμάσια!

— Δύνασαι ν' ἀναγνωρίσης τὰ ἀντικείμενα, νὰ μὰς εἰπῆς πότεν προέρχονται;

— Μάλιστα. — Δύνασαι νὰ ταξιθεύης καὶ νὰ βλέπῃς ἐξ ἀποστάσεως;

— Τελείως! Αἰσθάνομαι τὸν ἐκυτόν μου φασιόν, ὅσον ποτὲ ἄλλοτε.

— Ἐ! λοιπόν, παῖξε χαρτιά μετ' ὅν Σισάν, εἶνε ὁ πλέον ἀπιστος τῶν παρευρισκομένων.

— Ἄδύνατον. — Ἐπληρίσας τὸν Ἀλέξιον ὁ Σισάν καὶ τοῦ ἐδειξεν ὁ ἴδιος τοὺς ὀφθαλμοὺς μετ' βαμβάκι καὶ τρία μανδύλια. Ἀδύνατον ἦτο νὰ ἴδῃ ὁ ὑπνοβάτης.

Ἐπαιξεν οὕτω ὁ Ἀλέξις δύο παρτίδας, χωρὶς οὐδὲ ἅπαξ νὰ ἴδῃ τὰ χαρτιά. Τὰ ἔπερνε ἐκ τῆς τραπέζης ἀλλανθαστως.

Ἀμα ἐτελείωνε τὸ δεύτερον μέρος, ἐζήτησαν νὰ παύσῃ τὸ παίγνιδιον, ἂν καὶ ἦτο παράδοξον καὶ ἀσύνηθες, καθέτων ἐβιάζοντο νὰ ἴδουν καὶ ἄλλα πράγματα σοβαρώτερα.

Καὶ πρῶτος τὸν πλησιάζει ὁ Κολλέν, ἀποσπᾷ ἓκ τοῦ δακτύλου του ἓν δακτυλίδιον καὶ λέγει εἰς τὸν Ἀλέξιον δεικνύων αὐτό:

— Ἦμπορεῖς νὰ μοὺ εἰπῆς τὴν ἱστορίαν του; — Ἐξάρτα!

— Λέγε λοιπόν. — Σοὺ ἔδωσαν τὸ δακτυλίδι αὐτὸ τὸ 1814, δηλαδή μόνον τὴν πέτραν.

— Μάλιστα. Εἶνε ἀληθές. — Μετὰ ἓνα μῆνα κατεσκευάσατε τὸ δακτυλίδι.

— Καὶ αὐτὸ ἀληθές. — Σὲ τὸ ἔδωκε γυνὴ τριάκοντα πέντε ἐτών.

— Ἀκριβῶς. Καὶ δύνασθε νὰ μοὺ εἰπῆτε ποῦ εὐρίσκεται τώρα αὕτη;

— Ναί. — Ἐσκέψῃ ὀλίγας στιγμὰς καὶ ἐξηκολούθησε

— Συνενοήθητε πρῶτον μετ' ὅν κ. Δουμά, διότι δὲν ἤμπορῶ νὰ ἐξακολουθήσω. Αὐτὸς μετ' ὄδηγεῖ εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ἐνῷ σὺ με κρατεῖτε εἰς Παρίσιον. Πράγματι τὸ 1815 εἶχα ἰδῆ πολλᾶκις μίαν Ἀμερικανίδα εἰς τὸν βραχίονα τοῦ Κολλέν. Ἐπέθεσα λοιπόν ἐπὶ τὸ δακτυλίδιον θά προήρχετο ἐκ ταύτης. Κ' ἐνῷ ἐγὼ ἐσκεπτόμην, ὅτι θά ἦτο ἐν Ν. Ὀρκην, ἀπ' ἐτέρου αἱ σκίψεις τοῦ Κολλέν ἐκράτουν τὸν Ἀλέξιον εἰς Παρίσιον.

Τότε ἐπεράταμεν μετὰ τοῦ Κολλέν εἰς παρακειμένον δωμάτιον.

— Λοιπόν δὲν εἶνε ἡ Ἀμερικανὶς, τῷ λέγω;

— Ὅχι, ἀληθῶς. Εἶνε πρόσωπον ἀγνωστον εἰς σέ.

— Καὶ ποῦ κατοικεῖ; — Εἰς τὴν ἐδὸν Ἁγία Ἀπολίνας.

— Ἄ, πολὺ καλὰ! Εἰσήλωμεν ἔχοντας ἤδη ἀμφότεροι τὰς αὐτὰς σκίψεις.

— Λοιπόν, λέγω εἰς τὸν Ἀλέξιον, ἐρεύνησε τώρα. Εἶμεθα τῆς αὐτῆς γνώμης.

— 'Ιδού εύρίσκομαι εἰς τὴν πάροδον τῆς λεωφόρου. Ἀλλά δὲν τὴν γνωρίζω.
— Καλά, διάβασε εἰς τὴν πινακίδα ἐπὶ τῆς γωνίας.
— Προτιμῶ νὰ διαβάσω εἰς τὰς σκέψεις σας.
Μόλις ἐτελείωνε τὴν τελευταίαν λέξιν, μὲ ἀνήγγειλαν, ὅτι μὲ ἐζήτει κάποιος κάτω εἰς τὴν θύραν.
Κατῆλθον καὶ εύρίσκω ἕνα παλαιὸν φίλον μου, ἱερέα τοῦ Σαῖν-Σύρ.
— 'Α! τοῦ λέγω, ἀγαπητέ μου ὀδῶ, φθάνετε εἰς τὴν ὄραν τῶν θαυμάτων. Τὴν στιγμήν ταύτην κάμνω πειράματα ἐπὶ τῆς ψυχῆς. Ἦθελον νὰ καταλήξω εἰς τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς, ἣν καὶ σεῖς κηρύσσετε.
— Καὶ διὰ τίνας τρόπους πειραματίζεσαι;
— Ἀνέλθετε καὶ θά ἰδῆτε.
Ὁ ἱερεὺς ἐφόρει ρεδιγκόταν καὶ δὲν ἐδείκνυε ποσὼς τὸ ἐπάγγελμά του.
— Ἦμπορεῖς νὰ μοῦ εἴπῃς, ποῖος εἶνε ὁ κύριος καὶ τί κάμνει; ἤρώτησα τὸν μεσάζοντα.
— Ὁ κύριος εἶνε ἀφανισμένος εἰς τὴν πίστιν. Εἶνε πρῶτυπον χριστιανοῦ.
— Ἀλλὰ τὸ ἐπάγγελμά του;
— Εἶνε ἱατρός.
— Ἀπατάσθε, Ἀλέξιε...
— Δὲν ἐνόησατε. Ὑπάρχουσιν ἱατροὶ τοῦ σώματος καὶ ἱατροὶ τῆς ψυχῆς, ὡς ὁ κύριος. Εἶνε ἱερεὺς.
Ἦ ἐκπλήξις τῶν παρισταμένων ἤτο βαθεῖα.
— Τώρα τὸν ἤρώτησα, εἰμπορεῖς νὰ μὰς εἴπῃς ποῦ εἴσκει τὰς ὑπηρεσίας του;
— Μάλιστα, δὲν εἶνε μακρὰν. Εἰς μίαν μεγάλην οἰκίαν, τρεῖς τέσσαρας λεύγας, ἀπ' ἐδῶ. Ἰδού βλέπω νέους μὲ στολὴν ὁμοιόμορρον, κουμβομένους ἀπὸ τὸν λαμβὸν μέχρι τῆς ζώνης.
— Εἶνε πολλοὶ;
— Ναὶ πολλοί. Ὁ κύριος εἶνε ἱερεὺς εἰς στρατιωτικὴν σχολήν.
— Ἦμπορεῖς νὰ μὰς εἴπῃς εἰς ποίαν;
— Ἀδιστακτικῶς. Τὸ ὄνομα τῆς σχολῆς εἶνε γραμμένον ἐπὶ τῶν κουμβίων.
Ἦρώτησα διὰ τοῦ βλέμματός τὸν κ. Βιλλέτ καὶ μοὶ ἔνευσε καταφατικῶς.
— Ἐμπρός, Ἀλέξιε, διάβασε.
Ἐστήριξε τὸ βλέμμα του εἰς ἓν μέρος τοῦ δωματίου καὶ λέγει:
— Σχολὴ τοῦ Σαῖν-Σύρ.
Ἦ δευτέρα αὐτὴ ἀπεκάλυψις ἤτο ἴσως περισσότερον θαυμαστὴ τῆς πρώτης.

Κατόπιν ὁ Διετέρλ παρουσίασεν αὐτῷ μικρὸν τι δέμα πανταγῶδες κεκλεισμένον.
— Τι περιέχει, τῷ λέγει.
— Μάλιστα δύο διαφόρων προσώπων, δύο παιδιῶν.
— Μάλιστα. Ἄνοιξε τὸ δέμα καὶ εἶπέ μας τὸ γένος αὐτῶν καὶ τὴν ἡλικίαν.
— Εἶνε μάλιστα μικροῦ παιδὸς καὶ μικρῆς κόρης. Τὴν βλέπω κακῶς, δὲν ἤξεύρω διατί. Ἀλλὰ νομίζω, ὅτι εἶνε 4 ἔτων σχεδόν.
— Τὰ ὄνματά των;
— Νομίζω ὅτι τὸ ἀγοράκι ὀνομάζεται Ἰούλιος.
— Καὶ ἡ κοραεὶς;
— Σὰς εἶπα, δὲν τὴν εἶδα καλά.
— Εἶσθε κουρασμένοι;
— Ναί. Τα νεύρα μου εἶνε ἀκόμη τεραχμένα.
— Τι ἐπιθυμοῦς νὰ κάμῃς;
— Νὰ τε ζεϊδεύσω.
— Εἰς ποῖον μέρος.
— Μοῦ εἶνε ἀδιέφορον. Ὅπου θέλετε.
Ἐκμα τότε νόημα εἰς τὸν κ. Δέ Ασσιέπς, ὅστις καὶ ἐπλησίασε.

— Πηγαίνωμεν ἐκεῖ πέρα; Τὸν ἔρωτῶ.
— Ναί, ἀπαντᾷ.
Ἦ σκέψις ἐμοῦ καὶ τοῦ κ. Ασσιέπς ἤτο ἐπὶ τῆς Τύνιδος, ἔθνα εὐτος εἶχε κατοικήσει περὶ τὰ εἴκοσι ἔτη, ὑποθέτω.
Ἐδῶσε τὴν χεῖρα του εἰς τὸν Ἀλέξιον.
— Φεύγομεν, λέγει.
— Ἀὶ καλά, ἀπαντᾷ. Ἰδού ἡμεῖς εἰς τὸν λιμένα. Θυμιάσαι! Εἰσερχόμεθα εἰς τὴν λέμβον. Ὡ! Ὡ! πηγαίνωμεν εἰς τὴν Ἀφρικὴν, ὡς φαίνεται. Κάμνει δὲ ζέστην.
Πραγματικῶς ἀγκυροβολοῦμεν.
— Βλέπετε τὸν λιμένα;
— Ὡρα! Σχηματίζει ἓν μέγα πέταλον ἀλόγου, μὲ ἓν ἀκρωτήριο εἰς τὴν ἄκραν δεξιάν. Δὲν εἶνε τὸ Ἀλγέσιον, δὲν εἶνε ἡ Βόνη, εἶνε πόλις τῆς ὑποίας δὲν εἴξεύρω τὸ ὄνομα.
— Τι βλέπετε ἄλλο;
— Ἐν φρουρίον δεξιᾷ, μίαν πόλιν ἀριστερά. Ἀκολουθοῦμεν μίαν διώρυγα ἰδοῦ καὶ μία γέφυρα.
Ὁ Βουλανζὲ κ' ἐγὼ παρετηρήθημεν εἰμεθα εἰς τὸ ἄκρον ἄκρον τῆς ἐκπληξέως. Τὰ τόξα τῆς γερύρας ὑπὸ τὴν ὑποίαν ὁ Ἀλέξιος μὰς προτεκάλει νὰ διέλθωμεν, σκύπτοντες, ἤσαν πράγματι τὸσον χαμηλά, ὥστε παρ' ὀλίγον νὰ σκ'τωθῶμεν διαβαίνοντες.
— Ἀκριβῶς. Δίκαιον ἔχεις. Ἄς ἐξακολουθήσωμεν, εἴσομεν, ὁ Δέ Ασσιέπς, ὁ Βουλανζὲ καὶ ἐγὼ.
— Ἀλλὰ δὲν ἐφθάσαμεν ἀκόμη, λέγει ὁ Ἀλέξιος. Ἐβακρορίστημεν ἢ πόλις ἀπέχει ἀκόμη δύο, τρεῖς λεύγας. Ἀ! Ἰδοῦ ἡ πόλις.
— Νὰ εἰσελθωμεν εἰς τὴν πόλιν ἢ νὰ ἐκδράμωμεν εἰς τὰ περίχωρα;
— Ὅπως θέλετε.
— Εἰς τὸ Βιρόδο, εἶπα σιγὰ εἰς τὸν κ. Δέ Ασσιέπς.
— Ὡ! τί σκόνη.
Μοῦ ἔλαμε νεῦμα ὅτι ἐκεῖ ἤθελε νὰ ὀδηγήσῃ τὸν Ἀλέξιον. Τὸ Βράδο εἶνε τὸ ἀνάκτορον τοῦ Βεῦ.
— Ἀρίνομεν τὴν πόλιν ἀριστερά καὶ ἐξακολουθοῦμεν τὸν δρόμον μας, λέγει ὁ κ. Δέ Ασσιέπς.
— Ὡ! τί σκόνη! Κάμνομεν μίαν λεύγαν, μίαν λεύγαν καὶ μισήν. Μοῦ φαίνεται, ὅτι διερχόμεθα ὑπὸ μίαν κομάραν. Ἀ! βλέπω ἓν κτίριον. Τι παράδοξος ἀρχιτεκτονικὴ. Ὡς μέγα μνημεῖον εἶνε.
— Εἰσελθετε.
— Δὲν εἰμπορῶ. Εἶνε εἰς μαῦρος φρουρῆς καὶ μοῦ ἐμποδίζει τὴν εἰσόδον.
— Εἰπέ του, ὅτι εἶσαι μαζὺ μου, τῷ λέγει ὁ κ. Δέ Ασσιέπς.
— Ἀ! ἰδοῦ, ἦδη μὰς ἐπιτρέπει.
— Εἰμεθα εἰς τὴν αὐλήν, ἀνεβάνομεν πολλές σκάλες. Ποῦ πρέπει νὰ ὑπὶγωμεν τώρα;
— Εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ὑποδοχῆς.
— Ἐκεῖ εἴμεθα.
— Περιγράψέ την.
— Ὑπάρχουν κημέραι καὶ εἶνε γεγλυμένα ὅπως ἡ ἀραβικὴ αἴθουσα τοῦ Κ. Δουμᾶ. Μόνον, ὅτι αἱ γλυφαὶ εἰς τὴν μέρη εἶνε ζωγραφισταί.
— Σήκωτε τὴν κεφαλὴν σου εἰς τὴν ὀροφὴν. Τι βλέπετε;
— Ὁροφὴν γεγλυμένην. Φαίνεται ἐκ ζύλου.
— Εἶνε ζωγραφισμένη;
— Μάλιστα.
— Τίνος χρώματος;
— Ἐρυθρᾷ καὶ κυανῇ.
— Δὲν βλέπετε τίποτε τὸ παράδοξον;
— Βαθαίως. Νηστὶς ἀκτίνας, αἷτινες φεύγουσαι ἀπὸ τὸ κέντρον διευθύνονται παντοῦ. Ὡ.
— Ἀκριβῶς οὕτως εἶνε, λέγει ὁ κ. Ασσιέπς.

Εἶνε ἀδύνατον νὰ περιγράψωμεν λεπτομερῶς τὸν

λιμένα τῆς Τύνιδος, τὴν διώρυγα τῆς Γουλέτης καὶ τὴν αἴθουσαν τοῦ Βεῦ.
Ὁ Δελανούε ἐπλησίασε.
— Μίαν στιγμήν, μίαν στιγμήν λέγει ἡ κ. Α. Π. Εἶνε ἡ σειρὰ τῶν κυριῶν, θέλετε νὰ εἰπῆτε καὶ εἰς ἐμὲ καί κ. Ἀλέξιε;
— Ὁ, τι ἐπιθυμοῦτε.
— Λοιπόν, εἰπέτε μου, πῶθεν προέρχεται αὐτὸ τὸ μεταλλιον.
Ἦ κ. Α. Π., ἔβγαλεν ἐκ τοῦ κόλπου τῆς μικρῆς μεταλλιον κρεμαμένον ἐκ χρυσῆς ἀλίστου.
Ὁ Ἀλέξιος τὸ ἔθεσε ἐπὶ τοῦ μετώπου του.
— Αὐτὸ εἶνε εὐλογημένον, εἶπεν.
— Μάλιστα.
— Ἀπὸ τὸν μῆνα Αὐγούστου.
— Πραγματικῶς, μοῦ τὸ προσέφερον τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς μου Ὀνομάζομαι Λουίζα. Ἀλλὰ καὶ ποῖος μοῦ τὴν ἔδωκε;
— Σὰς τὴν ἔδωσαν εἰς τὰς 4 τὸ ἀπόγευμα.
— Ποῖος;
— Εἰς κύριος ἐνδεδυμένος μαῦρα. Εἶπέτε τὸ ὄνομά μου σιγὰ εἰς τὸν κ. Δουμᾶν καὶ θά σὰς τὸ εἶπω.
Ἐπόμενον εἰς τὸ παράθυρον.
— Κάρολος, μοῦ εἶπεν ἡ κ. Π.
— Εἴξεύρω τὸ ὄνομα, λέγω εἰς τὸν Ἀλέξιον.
— Ὁ Ἀλέξιος ἔλαθε ἐν μολύβιον καὶ ἔγραψε τὴν λέξιν «Κάρολος».
Ὁ Ἀλέξιος ἔκαμε τὴν ἐσπέραν ἐκείνην τὸ μέρος του λαμπρὰ, ἢ δὲ ὡρα εἶχε προχωρήσει.
— Ἐμπρός, Ἀλέξιε, τῷ λέγω τότε, εἶνε καιρὸς νὰ σ' ἐξυπνήσω.
— Καλά. Ἐυπνήσέ με.
— Ἀλλὰ πῶς! Δὲν ἔχω ἰδέαν.
— Πῶς μ' ἐκοίμησαι;
— Μὲ τὴν δύναμιν τῆς θελήσεώς μου.
— Ἐυπνήσέ με λοιπὸν ἁμοίως.
Ἐλαβε τὴν χεῖρα του, ἐπρόφερα βραδέως καὶ σταθερῶς «Ἐυπνήστε» καὶ ὁ Ἀλέξιος ἦ οἶσε τοὺς ὀφθαλμούς του.

Ἀλέξανδρος Δουμᾶς.

Η ΕΚΚΥΒΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΛΑΧΕΙΩΝ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ».

Γενομένης προχθῆς, κατὰ τὰ εἰρηθότα, τῆς ἐκκυβέσεως τῶν λαχείων τῆς «Φύσεως» τῆς ἐφεινῆς περιόδου, ἐνώπιον ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τριῶν συνδρομητῶν μεταξὺ τῶν προσελθόντων, ἔλοχον οἱ ἀκόλουθοι ἀριθμοί, οἵτινες κερδίζουσι τὰ κάτωθι ἀναφερόμενα ἀντικείμενα.
Ὁ πρῶτος ἀριθμὸς 3671 τοῦ ἐν Πάτραις κ. Δημ. Φορέστη ἐκέρδισε τὸ χρυσοῦν ὄρολόγιον.
Ὁ δεύτερος ἀριθμὸς 2974 τοῦ ἐν Ἀθήναις κ. Π. Ἀγαλλοπούλου ἐκέρδισε τὸ οἰσιθογεμὲς ὄπλον.
Ὁ τρίτος ἀριθμὸς 3680 τοῦ ἐν Μεσολογγίῳ κ. Α. Μέντοινα ἐκέρδισε τὴν ραπτομηχανήν.
Ὁ τέταρτος ἀριθμὸς 3455 τοῦ ἐν Μασαλίᾳ κ. Περ. Λοιτοπούλου ἐκέρδισε τὴν πιαραπέζιον οὐσκαηνήν.

Ὁ πέμπτος ἀριθμὸς 2693 τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κ. Βασιλ. Γονατᾷ ἐκέρδισε τὸ ἀργυροῦν ἀνθοδοχεῖον.
Ὁ ἕκτος ἀριθμὸς 2272 τοῦ ἐν Πειρουπόλει κ. Πέτρου Στρατήγη ἐκέρδισε τὴν ἐλαιογραφίαν.
Ὁ ἕβδομος ἀριθμὸς 3145 τοῦ ἐν Πορτσάιδ κ. Γεώρ. Βαυλάμη ἐκέρδισε τὰ δύοτιρα τοῦ θεάτρον.
Ὁ ὄγδοος ἀριθμὸς 3399 τοῦ ἐν Ἀθήναις κ. Γ. Μητροπούλου ἐκέρδισε τὸ βορῶμετρον.
Ὁ ἔνατος ἀριθμὸς 3740 τοῦ ἐν Σύμφ κ. Περ. Δενδρανοῦ τὸ Album.
Ὁ δέκατος ἀριθμὸς 3025 τοῦ ἐν Πόρῳ κ. Παύλου Ἀκριβοπούλου τὸ μαρμάρειον ἀγαλμάτιον.
Ὁ ἑνδέκατος ἀριθμὸς 2278 τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κ. Σ. Μαυθοπούλου τὸ κομποτέχημα.
Ὁ δωδέκατος ἀριθμὸς 3651 τοῦ ἐν Βομβᾶν κ. Νικ. Ἀσῆκη τὸ ἐναρμόνιον.
Ὁ δεκάτεσ τρίτος 3089 τοῦ ἐν Καίρῳ κ. Βασιλ. Παπαβασιλείου τὸ κεντητὸν κομποτέχημα.
Ὁ δεκάτεσ τέταρτος 3088 τῆς ἐν Βροῦλα Κυρίας Ἐλένης Μαυταροῦ τὸ μικρὸν ἐπιπλόν.
Ὁ δεκάτεσ πέμπτος 2383 τοῦ ἐν Κορίνθῳ κ. Κωνστ. Δαραλιέξη τὸ χαρτοφυλακεῖον.
Ὁ δεκάτεσ ἕκτος 2411 τοῦ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ κ. Μενελάου Ἀγαλοπούλου τὰ ἔργα τοῦ Ἰουλίου Βέρον.
Ὁ δεκάτεσ ἕβδομος 2267 τοῦ ἐν Χαλκίδι κ. Σπυρ. Κονταράτου τὸν Ἐρμῆν τοῦ Πραξιτέλους.
Ὁ δεκάτεσ ὄγδοος 3591 τοῦ ἐν Καίρῳ κ. Διον. Λάμπρου τὴν φωτογραφίαν τοῦ Παρθενῶνος ἐν πλαισίῳ.
Ὁ δεκάτεσ ἔνατος 2307 τοῦ ἐν Βιέννῃ κ. Ἀγ. Βενεσιάνου τὴν Ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος.
Ὁ εἴκοστος, τοῦ ἐν Θήρῃ κ. Π. Ἀντωνοπούλου τὴν λογιάν.
Οἱ δεκά ἀκόλουθοι ἀριθμοὶ 2967, 3435, 2397, 3506, 3476, 2976, 2974, 2625, 2268, 2671, λαμβάνουσι ἀνὰ ἓν ὄραϊον ἀντικείμενον.
Οἱ δεκά ἀκόλουθοι ἀριθμοὶ 3010, 2629, 3248, 2684, 3255, 2378, 2642, 3534, 2395, 2968, θὰ λάβουν ἀνὰ ἓν κροιστάλλιον μελαροδοχεῖον.
Ἄλλοι δεκά ἐπόμενοι ἀριθμοὶ 2623, 3234, 2426, 3210, 2636, 3220, 2661, 3296, 2968 2969, θὰ λάβουν ἀνὰ ἓν χρυσοδέτιον ἱστορικὸν βιβλίον.
Πρὸς τοῦτοις οἱ κάτοχοι τῶν ἐπομένων

πεντήκοντα αριθμῶν 2649, 3016, 2621, 2432, 3012, 3470, 2359, 2638, 3353, 2631, 2384, 3227, 2695, 2673, 3467, 2674, 2624, 2970, 2648, 3491, 3238, 2667, 2993, 2660, 3437, 2637, 3218, 3434, 3402, 3236, 2650, 3204, 2694, 3487, 3408, 3425, 3214, 3246, 3488, 2396, 2638, 8086, 2654, 3083, 2971, 2662, 2431, 2398, 2059, 2400, θὰ λάβουν ἀνὰ μίαν μεγάλην φωτογραφίαν.

"Όσοι ἐκ τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν ἐκέρδιον παρακολοῦνται τὰ μὲς ἀποστείλωσι τὴν ἀπόδειξιν τῆς συνδρομῆς τῶν, ἢ οὐ λάβουν τὸ λαχὸν αὐτοῖς ἀντικείμενον.

"Η Διεύθυνσις.

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Παραγωγή ὠραίων ροδακίνων

Πρὸς ἀπόκτησιν ὠραίων καὶ καλῶν ροδακίνων, δεῖν πρῶτον τὰ περιορίσωμεν τὴν ἀφθονον παραγωγὴν, ἀφίνοτες ἐπὶ τοῦ δένδρου τὸν λογικὸν ἀριθμὸν ροδακίνων, ἐκείνων ἰδίως, αἵτινα εἰς καλὰς θέσεις εὐρίσκονται καὶ ἐδμήγεθ' αἰοί. Τοῦτο πράξαντες, ποτίζετε τὸ δένδρον τὸ ἐσπέρας μεθ' ὕδατος, χλιαρῆντος ἐν τῷ ἡλίῳ, εἰς ὄλην τὴν ὄραν αὐτοῦ καὶ καλύτετε τὴν γῆν δι' ἀχυροστοιβῆς ἢ ἄλλων οἰονδήποτε χορταρικῶν, ἵνα διατηρηται ἡ δροσερότης τοῦ χώματος. Ἐπίσης κατὰ τὸ ἐσπέρας ραντίσετε τὸ φέλλωμα τοῦ δένδρου μετὰ οἰφρονος ἀνιλίας ἢ ἄλλως δι' ὕδατος καθαροῦ. Τότε τὰ ροδακινὰ σας θὰ γίνωσι ταχέως μεγάλα καὶ παχέα καὶ ἂν ἀπομοκρύνετε ὀλίγον τὸ φέλλωμα, ὥστε τὰ τὰ βλέπη κάποιο ὁ ἥλιος, θὰ λάβωσι καὶ χρῶμα ἐξαιρετικὸν καὶ θὰ γίνων ἐν ταυτῷ καθ' ὅλα ἐξαισία.

"Η εἰς τὸν ἥλιον ἐκθεσις δὲν πρέπει νὰ γίνῃ ἀποτόμως καὶ ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ, διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ καρπὸς σκληρύνεται.

Μυαλοὶ μύζουον ζητοί.

Λευκαίνετε ἐντὸς ζέοντος ὕδατος δύο ἢ τρεῖς μυαλοὺς μύζουον, οὗς πρῶτον ἀποκαθαίρετε ἐπιμελῶς ἐκ πάσης ξένης οἰσίας. Θέσατε δὲ τότε ἐντὸς χύτρας (καουροῦλας) τεμάχιον λίπουσ χοιρίου (λαρδίον), ἐν ποιήμιον λευκοῦ αἴνου, δύο δανκία (καρόφι), μερικὰ κοφίμια εἰς λεπτὰ τεμάχια, ἄλας, πέπερι, ὀλίγη κανέλλα ἢ γαρύφαλλον καὶ μετὰ τοῦτο ψήσατε μετ' ὀλίγην πυρὸν καὶ φάγετε.

ΛΕΙΨΑΝΑ

Μόλις ἀκτῆς Ἡλίου ὑποσκάζει : ψυχορραγεῖ τὸ ἄστρον τῆς ἡμέρας. Ὁ θάνατος ἀκάματος πλησιάζει. εἶνε ἐγγύς τὸ φάσμα τῆς ἐσπέρας.

Στιγμαὶ ὀλίγοι καὶ ἀπειροσ χρόνος : Ἐδῶ ἡ ζωὴ, ὁ τάφος παρέκει. Ἄρχῃ καὶ τέρμα ὁδεύουν συγχρόνως καὶ μοῖρα ρικνὴ τὴν τύχην μας πλέκει.

τὰ λείψανα τοῦ παρελθόντος βίου φέρουν ἀνάμνησιν εἰς ἐπιζῶντας καθὼς ἀκτῆς μᾶς θερμαίνουν Ἡλίου καὶ ἐγγύς μᾶς φέρουν πρὸς τοὺς θανόντας.

Πένθος βαρὺ τὴν ζωὴν θὰ καλύψῃ καὶ θὰ μείνῃ ὡς ἀνάμνησις μόνυ ἅμα ὁ θάνατος αἰθνης ἐνσκόπη τὸ ἀγνὸν ἄνθος τοῦ «μὴ με λησμονεῖ».

"Ἄλλ' ἅμα ὁ χρόνος καὶ τοῦτο διαλύσῃ κοὶ μεταβάλῃ εἰς κόνιν καὶ χῶμα ἀνάμνησιν μίαν βεβαίαν θ' ἀφήσῃ τῆς λήθης μόνον τὸ ἄταφον πτώμα.

Μετὰ πάλλουσαν καρδίαν, σκυθρωπός, πρὸς τὴν ἐνθύμησιν φέρω τὸ βῆμα, τὸ γόνυ κλίνω καὶ ψαύων, ὠχρός, σεπτῶν λειψάνων ἀνοίγω τὸ μνήμα.

Πρὸ τῆς εἰκόνας σου, τῆς φίλης μορφῆς πρὸ τῶν ποικίλων σου νεκρῶν ἀνθῶν αἰσθάνομαι ῥίγος, ἐν ἄλγος ψυχῆς καὶ μένω ἀπελπίς, θρηνῶν καὶ κλαίων.

Φίλα συγχώρει τὸν θνητόν, ματαίως τὰ λείψανα ταράσσω τῆς ζωῆς σου. Πρὶν εἶτι σβύσουν καὶ αὐτὰ μοιραίως νὰ κλαύσω ἤλθον ἀπαξ. Σὺ κοιμήσου.

Φρικτὴ εἰκὼν οἱ τάφοι, ἀπαισία ! τὸ παρελθὸν καὶ μέλλον μαρτυροῦσι. Ζῶντες ἐκεῖ θανόντας λησμονοῦσι. Τί εἶμεθα ; Σκωλήκων πανδατσία!...

Μιλτων Βιστάλνς

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

Μεταξὺ νεο-νύμφων : Ἡ δ' ὕζυ γος. Λοιπόν, ἀγαπητέ μου, εὐρίσκεις ὅτι ἔχω τόσα προτερήματα καὶ ὅτι στεροῦμαι μόνον ἐνός ! Ποίου ; Ὁ δ' ὕζυ γος. Ἀδυστυχῶς ναί, δὲν γνωρίζεις νὰ μαγειρεύῃς. Ἡ δ' ὕζυ γος. Εἶναι ἀληθῆς ὅτις μου, δὲν ἐφαναζόμην, ὅτι ὑπανδρευομένη θὰ ἐξέπιπτον ἔως ἐκεῖ.

Ὁμοίως μεταξὺ νεονύμφων : Ἄϊ, πῶς τὰ πέρασε, Ἐλπινικη, εἰς τὸ ταξειδιὸν σου, δὲν ἀμφιδάλλω θὰ διεκείδα ὄς καλά. Ἄγ, ἀγαπητέ μου, ὁ σύζυγός μου πιστεύω νὰ ἔπερασε καλά, ἐγὼ ὁμως ὄχι. Πῶς, διατί ; Φαντάσθητι, εἶχε τὴν ἀπαιτησίαν νὰ οἰκουρῶμεν πάντοτε ὡδὴν δύο περιστεράκια ὡς μοὶ ἔλεγεν, ἐνῶ ἐγὼ, ὡς γνωρίζεις, ἀγαπῶ τὰ ἔξω....

Ὁμοίως. Ὁ δ' ὕζυ γος. Περίεργον, Ἴσχυα, πάντοτε ἡ πρώτη σου λέξις, ὅταν δὲ πλησιάζω, εἶναι τὸ χρῆμα ! Ἡ δ' ὕζυ γος. Ἄ, ναί ! αἱ δὲ, πονηρὴ πάντοτε τὸ ὠραῖον. Δὲν διαφρονούμην βλέπω, Σὺ ἀγαπᾷς τὴν ὠραιότητά μου καὶ ἐγὼ τὸ χρῆμα σου. Ἀμφοτέρω ὠραία. Δὲν εἶναι ἀληθῆς ;

Πρὸ τῆς λαιμητόμου. Ὁ δῆμιος πρὸς τὸν κατάδικον ὀλοολύζοντα. Ὁχ, καυμένε, δὲν παιδί κάνεις, μιὰ ζωὴ εἶναι αὐτὴ καὶ τὴν ὁδοῦσαι ! Καλὲ δὲν μετ' ἐλλοι τόσον, ἀλλὰ λυποῦμαι ποῦ ἀφίνω δύο παιδιὰ καὶ τὴν γυναῖκά μου. Ἄ, μὴ δὲ μετ' ἐλλοι, αὐτοὶ πῆραν ἀπὸ τώρα τὴν ἀπόφασι, πῶς εἶσαι χαμένος....

Δικαιολογηθῆς δικαστοῦ. Ὁ δ' ἰκα δ' τ' ἰς. Κατηγοροῦμενε, ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς ἰπρότεται δέκα χρόνια φυλάκισιν. Ἐχεις οὖν νὰ προσθίσης τίποτε ; Κα τ' η γ ο ρ ο ὕ μ ε γ ο ς. Νὰ προσθίσω, ὄχι, κύριε πρόεδρε, ἀλλὰ νὰ ἀδαιρέσω ἔχω τοῦλάχιστον τὰ μιτὰ, ἀφοῦ τοῦ λόγου σου δὲν ἔχεις τὸ θάρρος.

Δύο κυρίαὶ δυναντῶνται ὀλωσ ἐκπληκτοί. Μπᾶ, πῶς τρομαγμένυ Ἐλένη, τί ; ἔπαθες τίποτε δὲν καὶ μέγα ; Ναί, καυμένυ, κόντεψα μετ' τὴν ὀμπρέλλα μου νὰ βγάλω τὸ μᾶτι ἐνδὸς κυρίου, ὅπου ἔπεσα δὲν ὀσραθὴ ἔπάνω του. Μπᾶ κοὶ ἐγὼ τὰ ἴδια, ἐκῦτταξα μιὰ βιτρινα καὶ μόλις ἔκανα νὰ προσχωρῶσω, ἐσθόνταξα εἰς ἕνα Κύριον, καὶ τοῦ ἔπεσεν ἡ πίπα καὶ ἔσπασε. Χά, χά, χά, καλά νὰ πάθουν, δὲν πρέπει νὰ μᾶς ὀννερίζονται.

Εἰς ἐπισκέψιν ἱατροῦ. Ὁ ἰ α τ ρ ὀ ς. Κύριε Πρινέτλν, ὄς τίπα

ἦδη, νομίζω πολλὰκις, ὅτι πρέπει νὰ προδουλάττεσθε ἀπὸ οὐγκινῆσις καὶ ἐκπλήξεις. Ὁ ἰ α τ ρ ὀ ς. Μὰ μήπως μᾶς ἀφίνετε καὶ δεῖς ἰδύχους, ἱατρὲ μου. φαντασθῆτε μόλις ἦνοιξα τὸν λογαριασμόν σας, ἔπαράχθην τόσον ..

Μεταξὺ δύο λαιμάργων ἐν τῷ ἰδίατορίῳ. Ἄς οὐμβουλεύω νὰ πάρετε καὶ μακαρόνια τοῦ φούρνου, εἶναι περιόφημα, βούτυρο πρῶτης, κινὰς ἔκτακος. Θὰ πάρω κοὶ δεῖς νὰ πάρετε ἄστακὸ μαγιονέζα, ὀρεδικότατος, μυρίζει θάλασσα, καὶ μαγειρευμένος ἔκτακτα. Θὰ ὄς ἀκούσω, παρατηρῶ ἔχει καὶ ὀρτύκια ἰξαισία. Ναί, εἶναι τῆς ἐποχῆς, γαρρον μὴ ληθμονώσῃς νὰ μᾶς κρατύσῃς καὶ ὀρτύκια. Τὸ γαρρον. Μακαρόνια φούρνου, μαγιονέζα ἄστακὸ καὶ δύο ὀρτύκια. Θέλωμεν καὶ κεφτέδες καὶ ἐπιδόρπια. Τὸ (γαρρον). Τώρα κατάλαβα πῶς ὄλα τὰ ὀθεδινὰ (πτοῦν).

Ο ΧΑΙΡΕΤΙΖΩΝ ΠΙΛΟΣ

ΝΕΑ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ μᾶ; ἔρχεται ἐξ Ἐυρώπης καὶ ἴσως νὰ ἦναι ἀμερικανική. Πρόκειται νὰ μὴ κοπιάζωμεν πλέον χειρετίζοντες τοὺς ῥίλους μᾶς ἐξάγοντες τὸν πῖλον μᾶς, διότι οὗτος ἀρ' ἔκυτοῦ του διὰ μηχανικοῦ μέσου θὰ ἐγείρεται τῆς θέσεώς του, θὰ χειρετᾷ καὶ θὰ ἐπιμάθηται εἰτα πάλιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μᾶς.

Ὁ νέος οὗτος πῖλος φέρει μικρὸν κάρκτον μηχανήμα χερδιστικὸν καὶ στήριζεται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς διὰ τινος ἐλατηρίου.

Πρὶν ἢ ἐξέλθῃ τῆς οἰκίας του ὁ φέρων τοιαῦτον πῖλον, δὲν ἔχει ἢ νὰ χερδίσῃ τὸ μηχανήμα, ἀπαραλλάκτως ὡς πράττει εἰς μικρὸν ὀρολόγιον. Μετ' ὁ φορεῖ αὐτὸν καὶ ἐξέρχεται. Ὁπόταν θελήσῃ νὰ χειρετῆσῃ τινὰ, δὲν ἔχει πλέον νὰ ἐγείρῃ τὸν πῖλον διὰ τῆς χειρὸς, ἀλλὰ διὰ μικρᾶς κλίσεως τῆς κεφαλῆς, οὗτος ἐγείρεται ἀρ' ἔκυτοῦ, ὀπείκων εἰς ἐλατήριον, τῆθμενον οὗτως εἰς ἐνέργειαν καὶ ἐπιχαρίτως προσκλίνας καὶ ἐπανέρχεται ἡσῶως εἰς τὴν θέσιν του. Ὡς φαίνεται ἡ ἀπλὴ κλίσις τῆς κεφαλῆς θέτει εἰς κινήσιν ἀντίθερόν τι, ὀπερ μεταδίδει τὴν λειτουργίαν εἰς τὸ χερδιστικὸν μηχανήμα τοῦτο δὲ προσδίδει στρωφὴν εἰς πτερύγιον, ὀπερ ἐν τῇ πορείᾳ του ἐγγίζει τὸ βῆθος τοῦ πῖλου, ὀν ὀπερ γείρει καὶ εἰτα ἀφίνει αὐτόν νὰ καταπέσῃ ἐπὶ τῆς θέσεώς του. Ὡραία !

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΕΚΑΣΤΟΤΕ

Κατὰ τοῦ βράγχου (βραγχνάδας)

Γαργαρισθῆτε πολλάκις τῆς ἡμέρας μετὰ ἐγγύσεως χαμηκίμων, ἐν τῇ ἑποίᾳ ρίπτετε χυμὸν λεμονίου. Τὴν δὲ νύκτα μεταβαίνοντες εἰς ὕπνον, πίνετε ἐν κύπελλον ἐκ τοῦ ἀκολουθοῦ μιγματος.

Ἐγγυμα χαμηκίμων
Ρούμιον ὀλίγον
Λεμόνιον ὀλίγον
Σάκχαρις κρυσταλλωμένη

Ἡ βραγχνάδα θὰ πύση ἀμέσως, πολὺ μά-
λιστα τυχῶς, ἐὰν ὑποβληθῆτε καὶ εἰς περι-
λοίφην βήχματος ἰοδίου.

Ὁ ἰατρός σας

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Μετὰ μακρὰν καὶ πολυώδυνον νόσον μετέστη εἰς τὰς αἰωνίους Μονὰς ὁ γνωστὸς καὶ προσφιὴς τοῖς πᾶσι **Δημοσθένης Σ. Μαριδάκης**. ἀποβίωσας ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ πατρίδι του, Λάρνακι τῆς Κύπρου, ἐνθα ὁ τάλας εἶχε καταφύγει μετὰ τῆς συζύγου του ἐσχάτως προεῶν τὸ προσεγγίζον τέλος του.

Ὁ Δημοσθένης Μαριδάκης εἶναι ὁ μόνος ἀνυψώ-
σας εἰς περιωπὴν τὴν τέχνην τοῦ ἀπομιμῆσαι τὰς φωνὰς ὀλοκλήρου θιάσου ἐν παρστάσει. Οὕτω δὲ πολλάκις εἶδομεν αὐτὸν καὶ ἐθαυμάσαμεν καὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν Τουρκίᾳ καὶ ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Αἰ-
γύπτῳ, ὑποδύονται μετὰ πλήρους ἐπιτυχίας ὀλοκλή-
ρον θιάσον καὶ διδάσκοντα ἐν συρροῇ πάντοτε κόσμου
πληρὲς δῶμα μετὰ τῶν θαυμασίων αὐτοῦ πλαγγόνων.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐξεδόθη Ὁ Β' τόμος τῶν ἀπομνημονευμάτων **Ἀνδρέου Συγγροῦ**, Τιμὴ αὐτοῦ ἐκ σελ. 238 μόνον δρ. 1,50, διὰ τὰς ἐπαρχίας δρ. 1.80. διὰ τὸ ἐξωτερικὸν φρ. χρ. 2. Ὁ τρίτος καὶ τελευταῖος τόμος ἐκδόθησεται ἐντὸς τοῦ Ἰουλίου μηνός.

Ἀπευθυντέον, Βιβλιοπωλεῖον «Ἑστίας» Ἰωάννου Κολλάρου, δόξ. Σταδίου 44, Ἀθήναι.

Ἐξεδόθη τὸ δεύτερον τεῦχος τῆς μεγάλῃς συγ-
χρόνου **Ψυχολογίας** Guido Villa ἑλληνοισιθίσης
ὑπὸ Γεωρ. Γρατσιάτου, ἐπιθεωρητοῦ τῆς μέσης ἐκ-
παιδεύσεως, εἰς 3 τεύχη ἑκάστον δρ. 3. Ἐπὶ προ-
πληρωμῇ δρ. 8

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται πρὸς τὸν ἐκδότην κ.
Ἰωάννην Κολλάρου, διευθυντὴν τοῦ βιβλιοπω-
λεῖου τῆς «Ἑστίας» εἰς Ἀθήνας.

Πρακτικὸς Ὁδηγὸς τῶν οἰκογενειῶν πρὸς δια-
τήρησιν τῶν τροφίμων. Τὸ πρακτικώτατον τοῦτο βι-
βλίον τοῦ κ. Φ. Στεφανάκου συνιστᾶται ὡς χρησι-
μώτατον διὰ τὰς οἰκογενίας. Κοσμεῖται ὑπο πολλῶν
εἰκόνων καὶ τιμᾶται 2 μόνον δραχ.

Ἐκδοσις «Ἐπιστ. Ἡλίου».

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Αἱ ἐρωτήσεις προδίδουν τὴν πνευματικὴν ἀνά-
πτυξιν, αἱ δὲ ἀπαντήσεις τὴν κρίσιν.

Ὁ ἀπλοῦς βίος καὶ αἱ ὠφέλιμοι ἀσχολίαι
προξενοῦν ἀνγκούριον, ἐφ' αἷ δικασκεδάσεις
ἀμυρόνου τὸν βίον.

Ὁ μετεμριεσμένος γηρὸς ὁμοιάζει πρὸς κό-
σμον ἀντίρροπον, καὶ ἐνθ' αἱ ποιμενίδες πρὸς-
τατεύονται ὑπὸ τῶν λύκων.

Ἡ ἐσωτερικὴ εὐχαρίστησις, ἣν δοκιμάζει
τις πράττων τὸ καλόν, εἶναι ἀμοιβὴ τῆς ψυχῆς,
ἣν ὁ κόσμος δὲν δύναται ἄλλως νὰ τῆ δώσῃ.

Τὰ μὴ ἐξευγενισμένα κράτη καὶ μὴ γνωρίζ-
οντα τὴν ἀξίαν τῆς ἐλευθερίαςτων, ὁμοιάζουν
πρὸς ἀγρίους, οἵτινες μεταχειρίζονται πυρίτιδα
καὶ πληγόνονται.

Πτωχὸς δὲν εἶναι ὁ γνωρίζων νὰ ὠφελῆται
τῶν δώρων τῆς φύσεως.

Τὸ μειδιᾶμα τοῦ παιδὸς εἶναι θεῖα δύναμις.

Τελευταῖον χεῖρε οὐδ' αὖτις ὑπάρχει! Ἀπό-
δειξις τῆς αἰωνιότητος.

Ροῦς

ΛΥΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

19 καὶ 20 ΤΕΥΧΟΥΣ

53 Ἄνωθι τοῦ φράκτου, μετὰ τῶν δέν-
δρων καὶ τῶν κορυφῶν τῶν βουνῶν.—54 Τὰς
μητέρας.—55 Ὁ Μωῦσῆς.—56 Τὸν νοθὸν
ἐξλάψῃ ὃ βουλεύεται.

Λύσεις 21ου 22ου

56 Σίμη — μῦς — ὄρ.—52 Γεωπόνος — πό-
νος — ὄνος.

Αὐται :

Γαλκνή Ἑλληνίς ἐξ Ἀθηνῶν, 6, Δις
Ἰωάννη Ἀκαθάλου ἐκ Καΐρου 2, Ἀντιγόνη
Μωραΐτου ἐκ Βώλου 1, Αἰκ. Κυρίκου ἐκ Πει-
ραιῶς 1, Δραπέτης Βασιλεὺς ἐκ Παιτρῶν 2,
Μαρίκη Φιλιππίδου ἐκ Πειραιῶς 1, Μαῦρος
Κύκνος ἐξ Ἀθηνῶν 6, Α. Περικλεουκίδης ἐξ
Ἀθηνῶν 2, καὶ Ι. Βέρνης ἐκ Κερκύρας. 2.

Κυρία καλλιστὴς οἰκογενεῖας λίαν εὐπαι-
δευτῆς, με συστάσεις ἀρίστης, διηγετήσατο
διδασκαλίαν μέχρι τοῦδε, ζητεῖ θέσιν πικρῶ
τινι οἰκογενεῖᾳ, ὡς οἰκονόμος ἢ dame de
compagnie κ.τ.λ. ἐνταῦθα, εἰς ἐπαρχίαν ἢ καὶ
τὸ ἐξωτερικόν. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΤΟΥ 18^{ου} ΕΤΟΥΣ—ΤΟΜΟΥ Η'—ΠΕΡΙΟΔΟΥ Γ'

	Σελίς.	Σελίς.
*Επιστήμαι.		Πνευμ. Συνεδρίασις Ἀλεξ. Δουμά 32 ³
Καὶ πάλιν ὁ Ἄρης	25	Ταξείδια.
Ὁ Ἀδάμ	40	Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Παρισίους 14, 29, 47, 66, 102
Ἡ ἑκατονταετής τῆς εφευρέσεως τῶν πλοίων	74	118, 140, 154
Ἡ καταγωγή τῆς Σελήνης	60	Περιηγήσεις ἐντοπίστικα κυ-ηγίου 71
Τὸ μέγιστον πολεμικὸν πλοῖον τοῦ κόσμου	99	—Οἱ Ἕλληνας εἰς τὴν Ἀμερικὴν 82
Γεωλογία. Τί εἶνε ὁ ἄνθρωπος 109, 129	129	Ταξείδιον μέχρι Κερκύρας 172, 182, 199, 224, 231
Περὶ τοῦ Ραδίου	115	255, 271
Αἱ νεώτεροι πρόσοδοι τοῦ ἀεροστάτου	131	Κυνήγιον ἐλεφάντων 268
Ἐν βλέμμα ἐπὶ τῆς Σελήνης	133	Τὸ Ἀχιλλεῖον 288
Ὁ χρωματισμὸς τῶν πολυτιμῶν λίθων	134	Ἱατρικά.
Ἡ κατάκτησις τοῦ ἀέρος	216	Πρὸς κατάπαυσιν τοῦ λυγκῶς 10
Ἡ ἐναέρια μηχανικὴ πτήσις . 255, 261, 297	313	Τὸ τρώγειν 28
Αἱ ἀγνωστοὶ δυνάμεις τῆς φύσεως	263	Ἡ θεραπεία τῆς κήλης 53
Φιλοσοφικὰ καὶ κοινωνιολογικά.		Ἡ μουσικοθεραπεία διὰ μέσου τῶν αἰώνων 149
Ὁ Σωκράτης, ἡ κ. ταδίκη καὶ ἡ φιλοσοφία του	147	Ὁ κίνδυνος κατὰ τῆς ἀποπληθίας 153
Ἀνακοίνωσις Ἀποστόλου Παύλου	149	Ἡ βαρυκοιλία 169
Πῶς ν' ἀνατρέψωμεν τὰ τέκνα μας . 248, 284.	304	Προφύλαξις ἐπὶ τῆς χολέρας 181
Γνώμαι μεγάλων φιλοσόφων περὶ Ἰησοῦ	267	Γενικὴ ὑγιεινὴ 223
Ἱστορικὰ καὶ χρονογραφικά.		Ἡ πρώτη βοήθεια 243
Ὁ Γολγοθᾶς καὶ ὁ Πανάγιος Τάφος	7	Πῶς ἀνατρέψωμεν τὰ τέκνα μας 2 8, 284, 304
Ἡ ἀντισψία ἐν τῇ ἀρχαιότητι	8	Ἡ ἀλλαγὴ τῶν ἐποχῶν 254
Ὁ τάφος τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου	9	Πρέπει νὰ κόπτομεν τὴν κόμην μετὰ μακρὰν ἀσθένειαν ; 299
Ἡ θαυμασιωτάτη παράστασις τοῦ Διὸς	13	Διηγήματα.
Ἱστορικὰ ἀνέκδοτα	18	Θεραπεία τῆς βραγχνάδας 327
Μαρία ἢ Μαγδαληνὴ	27	Ἡ Μαγικὴ ράβδος 49
Αἱ ἀεροναῦται γυναῖκες	38	Ἡ οἰκογένεια Ζουαγέζ 106 124
Νέρον καὶ καλλιτεχνία	43	Ὁ πατροκτόνος 158
Ὁ Αὐτοκράτωρ Φρειδερίκος	57	Πυρὰ ὑπὸ τέφραν 186
Τὰ πρῶτα ἐν Ἑλλάδι τυπογραφεῖα	64	Ἀθῆναι χιονισμέναι 202
Ὁ Λουδοβίκος XVIIIος ἐδραπέτευσε	78, 93, 112	Στὸ χωρὶό μου 208
Ὁ Ναπολέον καὶ ὁ καθολικισμὸς	215	Ὁ Ἄραψ καὶ ὁ ἵππος του 227
Ὁ Μέγας Κατακτητὴς	221	Ὁνεῖρα 242
Ἡ Μιλῆτος	317	Τὸ Στογισιμένο σπῆτι 242
Καὶ πάλιν περὶ τοῦ Μ. Ναπολέοντος	218	Τὸ τελευταῖον μάθημα 292
Πνευματιστικά.	303	Ἀκτις ροδίνῃ 308
*Ἀξιοθαύματος θεραπεία διὰ τοῦ πνευματισμοῦ	3	Νὰ εἴθε φιλόφρονες 310
Ὁ Πνευματισμὸς ἐν Ρωσίᾳ	21	Παγκόσμιος κίνησις μετ' εἰκόνων.
Αἱ Ὀρδαλαί (καθίρσις) . 145, 161, 177, 193,	136	Τὸ φρονόμετρον, εἰ ἀγῶνας τοῦ Δονδίνου. Τὸ ἀεροστάτον Nulli Secundus. Ἐξερευνησις ναυαγήσασα. Ἡ νέα Ἀγγλία. Ὁ Κόμης Ζεπελίν 88
Πνευμ. πειράματα Ἀλεξ. Ραγκαγῆ	213	
Συνομιλία μετὰ τοῦ πνεύματος τοῦ Σωκράτους	151	
Συνομιλία μετὰ τοῦ πνεύματος τοῦ Πυθαγόρα, Ἀ- ριστοτέλους, Πλάτωνος καὶ Σωκράτους	170	
Πνευμ. συνεδριάσεις ἐν Νοβοροσίτσκ	180	
	306	

Table with 2 columns: Title and Page Number (Σελίς). Includes sections like 'Βιογραφία', 'Καλλιτεχνικά', 'Ποίσις', and 'Επίσημα'.

Table with 2 columns: Title and Page Number (Σελίς). Includes sections like 'Εικόνας παγκοσμίου κινήσεως', 'Καλλιτεχνικά', 'Ποίσις και μνημεία', and 'Προσωπογραφία'.

	Σελίς.		Σελίς.
*Ο κ. Κεφινός	55	Κ. Ἀσπιώτης	185
*Ο αὐτοκράτωρ Φρειδερίκος	57	Δ. Π. Κωστάφ	189
*Ο πρίγκιψ Βίκτωρ	63	*Ο κ. Παπαδάτος	201
Μίλων Βιτάλης	69	Κ. Μπέριγκερ	211
*Η Κυβέλη	71	*Ο Μ. Ἀλέξανδρος	224
*Ο Δουδοβίκος ΧVII	77	*Ο Φίλιππος	229
N. Μωραίτης	85	*Ο Ἐδισσων	273
*Ο κόμης Ζεπελέν	89	*Η μόδα τῶν γυμνῶν ποδῶν	285
Δ. Καρζής	91	Γ. Οἰκονομίδης	289
Μελπομένη Κολυβά	103	Φ. Οἰκονομίδης	289
Αἰκατερίνη Κολυβά	103	*Ο Ναπολέον νεκρός	303
*Ελευθέριος Παυλίδης	127	Προσωπία Ναπολέοντος καὶ Υἱοῦ του	303
*Ο Σωγράτης	147	*Η μαθητιῆζ ζωή	304
*Η πριγκήπισσα Μαρία	165	Τὰ σχολεῖα ἐν Γερμανίᾳ	305
*Ἐτέρα τῆς πριγκιπίσσης	167		

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΟΓΔΟΥ ΤΟΜΟΥ

67872
47177